

سال چهاردهم
شماره ۳۵۹۸
دوشنبه
۲۰ ثور ۱۴۰۰
۱۰ می ۲۰۲۱
قیمت: ۲۰ افغانی

صبح ۸

روایت دیروز آئینه امروز نوید فردا

آن گونه که یاری می کنی
یاری می شوی

غضنفر بانک
GHAZANFAR BANK

ماستر کریدت کارت

Master Credit Card

- مصنوع و راحت
- جلوگیری از حمل پول نقد
- مدیریت آسان پرداخت ها
- بهترین نحوه پرداخت در سراسر جهان

تأکید بر مصونیت جان شهروندان؛

جهانیان با افغانستان ابراز همدردی کردند

فعالان مدنی هرات:

سرپرستی در ادارات سبب گسترش فساد شده است

آن بالای حکومت داری خوب

دانش آموز کشی

این بار اول نیست که بالای یک مکتب در غرب کابل حمله می شود. سال ها و بارها است که دانش آموزان معصوم مکاتب، آموزشگاه های خصوصی و نمازگزاران بی گناه در مساجد در این بخش کابل مورد حمله قرار می گیرند و دسته جمعی کشته می شوند. طی سال های گذشته، مرگبارترین حملات در این بخش کابل صورت گرفته است.

رئیس اقتصاد ولایت لوگر کشته شد

لوگر به روزنامه ۸ صبح گفت که طبق گزارش های ابتدایی، سعیدی ساعت ۱۰:۳۰ پیش از چاشت روز یکشنبه، نهمین تور از سوی افراد ناشناس مورد حمله قرار گرفته است. به گفته او، این حادثه در منطقه سخنگوی پولیس لوگر می گوید که بررسی ها در این مورد ادامه دارد و جزییات آن بعداً همسانی می شود. مسوولیت کشتن رئیس اقتصاد ولایت لوگر را فرد و یا گروهی بر عهده نگرفته است.

فصل جدید همکاری میان دنیا و افغانستان

فروش یک باب اپارتمان واقع خوشحال خان مینه

یک باب اپارتمان به مساحت {160.5 متر مربع} واقع {خوشحال خان مینه، کابل - افغانستان} به قیمت مناسب به فروش رسانیده میشود. ضرورت مندان و اشخاصیکه خواهان خریداری آن باشد به شماره تلفون های ذیل تماس گرفته معلومات اخذ نمایند.

+93 (0)797888154 / +93 (0)798888802

پرواز های کابل استانبول و برعکس آن هر هفته به روز های جمعه

قیمت تکت رفت
190 USD

flyariana.com | Ariana Afghan Airlines | flyariana.official | +93 (0) 790 07 1333 | 1333

آریانا افغان هوایی شرکت
ARIANA AFGHAN AIRLINES

اتهام نبندید، به تعهد صلح عمل کنید

پیام عیدی منسوب به ملا هبت‌الله، رهبر گروه طالبان به مناسبت فرا رسیدن عید فطر در زمانی به نشر می‌رسد که در یک ماه اخیر افغانستان خونین‌ترین جنگ‌ها را تجربه می‌کند. در حالی که در این پیام دم از بیهوده‌گی جنگ زده می‌شود؛ اما عملاً در شمار زیادی از ولایت‌های افغانستان جنگ ادامه دارد و طالبان برای گرفتن مراکز شماری از ولایت‌ها در حال انجام حملات‌اند. پیشنهاد حکومت افغانستان برای آتش‌بس در ماه رمضان از جانب طالبان رد شد و طالبان دم از ادامه جنگ در ماه رمضان زدند. در این پیام، از نقض توافق‌نامه دوحه به تأکید یادآوری و از پیامدهای آن هشدار داده می‌شود. چیزی که باید به آن اشاره شود، این است که هر چهار بند ضمانت و مکانیسم عدم استفاده از خاک افغانستان، جدول زمانی خروج، مذاکرات بین‌الافغانی و آتش‌بس جامع و دایمی که باید شامل آجندای مذاکرات بین‌الافغانی باشد، مانند زنجیری به هم پیوسته است. مذاکرات میان افغانی که در آن باید مسئله آتش‌بس مورد بحث قرار می‌گرفت، عملاً بی‌نتیجه پایان یافت. در حالی که امریکایی‌ها و نیروهای ائتلاف به رهبری ناتو عملاً خروج نیروهای‌شان را کلید زده و در حال ترک پایگاه‌های‌شان‌اند؛ اما از ادامه مذاکرات و آتش‌بس خبری نیست. اگر قرار آن بود که توافق‌نامه دوحه مطابق جدول زمان‌بندی آن عملی شود، باید تمام بندهای آن از جمله ادامه مذاکرات صلح و کاهش خشونت و آتش‌بس نیز عملی می‌شد. طالبان زمانی که از تغییر جدول زمانی خروج شکایت می‌کنند، باید این را در نظر داشته باشند که مذاکرات میان افغانی در دوحه نیز هرگز معطوف به نتایج نبوده است و خشونت‌ها از ماه فیوروری سال گذشته تاکنون که بیش از یک‌سال می‌شود، هرگز کاهش نیافته است.

در این پیام، هم‌چنان گفته شده است که مطابق توافق‌نامه دوحه باید زندانیان باقی‌مانده طالبان رها شوند و نام رهبران‌شان نیز از لیست تعزیرات شورای امنیت سازمان ملل متحد و دولت امریکا خارج شود. این درحالی است که این دو مسئله در توافق‌نامه دوحه به پیش‌رفت در مذاکرات بین‌الافغانی مشروط شده است. در آن توافق‌نامه آمده است که در صورت پیش‌رفت در مذاکرات بین‌الافغانی تحریم‌ها از روی رهبری گروه طالبان برداشته می‌شود. سؤالی که پیش می‌آید، این است که آیا در مذاکرات صلح پیش‌رفتی حاصل شده است؟

در این پیام دولت افغانستان به سبوت‌راژ روند سیاسی صلح متهم شده است؛ این درحالی است که نشست استانبول به علت عدم اشتراک طالبان برگزار نشد، هرچند در این پیام آمده است که طالبان در هر روندی باید پیش از پیش در جریان تمام جزئیات قرار داده شوند که تلویحاً اشاره به عدم اشراف‌شان از جزئیات مقدمات نشست استانبول دارد.

در این پیام از سازمان ملل متحد خواسته شده است تا بی‌طرفی‌اش را در مسایل افغانستان و به ویژه مسایلی مربوط به شیوه زنده‌گی و طرز فکر مردم حفظ کند؛ این در حالی است که پس از روی کار آمدن اداره بایدن مسئله صلح با طالبان کاملاً به لحاظ ماهوی دیگرگون شده و این اداره کشورهای قدرتمند جهان و منطقه و سازمان ملل متحد را به عنوان گرداننده‌گان اصلی روند صلح افغانستان متقاعد کرده است.

این بخش پیام با تلاش‌های جهان برای رسیدن به صلح زیر نظارت سازمان ملل متحد مغایرت دارد. در فصل جدید روند صلح افغانستان که قرار است در نشست استانبول آغاز شود و در این باره اجماع جهانی و منطقه‌ای نیز وجود دارد، قرار است گفت‌وگوها با نظارت سازمان ملل برگزار شود و تنها در آن صورت است که می‌توان به الزامی‌بودن فیصله‌های آن نشست باورمند شد.

هرچند در این پیام از جنگ به بدی یاد شده است؛ اما طالبان با حکومت افغانستان عملاً در جنگ‌اند و حکومت افغانستان می‌گوید که طالبان تلاش دارند تا شماری از ولایت‌های افغانستان را سقوط دهند.

هرچند طالبان مسوولیت شماری از حملات خون‌بار اخیر را نگرفته‌اند؛ اما در پی حمله با موتر بمب و بمب کنارجاده‌ای، به مردم ملکی تلفات زیادی وارد شده است که سبب اصلی آن فضای جنگی است که ادامه یافته است و طرف‌های جنگ و به ویژه طالبان تاکنون به میز مذاکرات در نشست استانبول برنگشته و به درخواست حکومت به آتش‌بس واقعی نگذاشته‌اند. در هلمند، قندهار، غزنی، فراه، بغلان و شمار زیادی از ولایت‌ها عملاً جنگ جریان دارد، بهتر است طالبان با پذیرش آتش‌بس و بازگشت به میز مذاکره نیت‌شان درباره صلح را نشان بدهند و از کشتار بیش‌تر جلوگیری کنند.

شورای نظامی هرات: استفاده از پتاقی در روزهای عید ممنوع است

۸ صبح، هرات: شورای نظامی هرات با نشر ابلاغیه‌ای از تمامی ساکنان این ولایت خواسته است که در روزهای عید از پتاقی و مواد صدازا استفاده نکنند. این نهاد روز یکشنبه، نهمین ژور، در این ابلاغیه هشدار داده است که با افراد متخلف برخورد قانونی می‌شود.

در ابلاغیه شورای نظامی هرات آمده است: «در شب‌وروزهای عید، توريداوارادات، عرضه، خریدوفروش و استفاده از پتاقی و انواع مواد صدازا به کلی ممنوع بوده با متخلفان برخورد جدی می‌شود. هدایت شورای نظامی به نیروهای امنیتی و کشفی این است تا با فروشنده‌گان و استفاده‌کننده‌گان پتاقی برخورد

جدی کنند.»

مقام‌های محلی هرات هم‌چنان از خانواده‌ها خواسته‌اند برای حفاظت از سلامت فرزندان‌شان، مانع استفاده کودکان و نوجوانان از پتاقی و مواد آتش‌زا در روزهای عید شوند. از جانب دیگر، غلام‌سنایی استانکزی، فرمانده پولیس هرات نیز در یک نشست خبری هشدار می‌دهد که پولیس با فروشنده‌گان پتاقی برخورد می‌کند.

همه ساله در روزهای عید فطر و عید قربان، استفاده کودکان و نوجوانان از پتاقی و مواد انفجاری صدازا، سبب جراحت برخی کودکان می‌شود و آلوده‌گی صوتی ناشی از آن، آرامش مردم را سلب می‌کند.

هیأت بلندپایه افغانستان با سارنوالان دیوان کیفری بین‌المللی درباره همکاری‌های متقابل گفت‌وگو کرد

۸ صبح، کابل: وزارت امور خارجه کشور اعلام کرده است که هیأت بلندپایه دولت افغانستان با سارنوالان دیوان کیفری بین‌المللی در لاهه در مورد همکاری‌های متقابل گفت‌وگو کرده است. محمدحنیف اتمر، وزیر امور خارجه، فضل‌احمد معنوی، وزیر عدلیه، ذبیح‌الله کلیم، سرپرست دادستانی کل و شماری از اعضای عالی‌رتبه دولت و کارشناسان نهادهای عدلی و قضایی و امنیتی در قالب یک هیأت، در شانزدهم ژور راهی لاهه شد.

وزارت خارجه روز یکشنبه، نهمین ژور با نشر خبرنامه‌ای گفته است که هیأت اعزامی برای دومین روز به گفت‌وگوهای خود با سارنوالان دیوان بین‌المللی کیفری ادامه داده است. طبق اعلام وزارت خارجه، این گفت‌وگوها روی مباحث فنی در راستای همکاری متقابل میان دیوان بین‌المللی کیفری و نهادهای عدلی و قضایی متمرکز بوده است.

دو طرف هم‌چنان روی همکاری‌های متقابل برای رسیده‌گی به جنایات بین‌المللی، جلوگیری از معافیت و وقوع جرایم در آینده، کمک در راستای ختم جنگ و کشتار در افغانستان و تأمین آتش‌بس و صلح پایدار گفت‌وگو کرده‌اند. قرار است که نتیجه این گفت‌وگوها به زودی در قالب یک اعلامیه مشترک منتشر شود.

دیوان کیفری بین‌المللی بر مبنای اساس‌نامه روم فعالیت می‌کند و افغانستان از سال ۲۰۰۳ به این طرف عضو این دادگاه است. این دیوان در رسیده‌گی به جرایم بین‌المللی به‌شمول نسل‌کشی، جنایات ضد بشری، جنایت جنگی و جنایت تجاوز، با استفاده از صلاحیت متمم خود، به دولت‌های عضو کمک می‌کند.

قضات دیوان کیفری بین‌المللی در پانزدهم حوت سال ۱۳۹۸ خورشیدی، موافقت کردند که تحقیقات در مورد ابعاد جرمی جنگ افغانستان آغاز شود.

مسئولان تصریح می‌کنند که این دو وسیله پس از حمله هوایی در جریان راه از بین رفته است. در همین حال یک منبع امنیتی به روزنامه ۸ صبح می‌گوید که این فرد نفوذی ۱۰ پولیس را کشته است و شمار زیادی از سلاح و مهمات را با خود برده است.

گفتنی است که تاکنون گروه طالبان در مورد این حمله چیزی نگفته‌اند.

سیگار یا اداره بازرس ویژه امریکا در امور بازسازی افغانستان حدود یک هفته پیش گفته بود که هم‌زمان با خروج نیروهای امریکایی، طالبان مواضع‌شان را تقویت کرده‌اند و در نتیجه آن، حملات خودی در صفوف نیروهای امنیتی بیش‌تر شده است.

پیام عیدی رهبر طالبان: حکومت مذاکرات را سبوت‌راژ می‌کند / امریکا متوجه عواقب نقض توافق‌نامه دوحه باشد

۸ صبح، کابل: ملا هبت‌الله، رهبر گروه طالبان، در پیام عیدی خود حکومت افغانستان را به تلاش برای سبوت‌راژ روند سیاسی صلح متهم کرده و به امریکا از عواقب نقض توافق‌نامه دوحه هشدار داده است.

پیام عیدی رهبر گروه طالبان روز یکشنبه، نهمین ژور، عمومی شده است.

ملا هبت‌الله در این پیام از خروج نیروهای بین‌المللی از افغانستان استقبال کرده است. او هم‌چنان امریکا را به نقض توافق‌نامه دوحه متهم کرده است.

به گفته هبت‌الله، زندانیان گروه طالبان مطابق توافق‌نامه تا کنون رها نشده‌اند و تحریم‌های وضع شده علیه اعضای طالبان و نهادهای مرتبط به این گروه نیز برداشته نشده است.

رهبر گروه طالبان با تأکید بر این‌که «مذاکرات و تفاهم» برای این گروه «اولویت» دارد، حکومت افغانستان را به انجام تلاش برای سبوت‌راژ روند سیاسی صلح متهم کرده است.

هبت‌الله در این پیام اشاره‌ای به نشست استانبول نکرده است.

با این حال، او گفته است که گروه طالبان یک جهت «مهم قضیه» است و باید این گروه پیش از شرکت در نشست‌های مرتبط به صلح افغانستان از قبل در جریان گذاشته شود.

پیش‌تر گفته شده بود که گروه طالبان به دلیل آن‌که در جریان آجندای نشست استانبول نبوده‌اند، از شرکت در این نشست خودداری کرده بود.

ملا هبت‌الله از جانب دیگر اشاره‌ای به آتش‌بس دست‌کم برای سه روز عید فطر نیز نکرده است.

این گروه قبلاً پیشنهاد آتش‌بس حکومت برای ایام رمضان را نیز نپذیرفته بود. گروه طالبان گفته بود که «جهاد» در ماه رمضان «ثواب» بیش‌تر دارد. این در حالی است که جنگ این گروه با دولت از دید علمای جهان اسلام، «جهاد» نه بلکه «برادرکشی» است.

۱۲ نفر در شبانه‌روز گذشته بر اثر ابتلا به کرونا جان باخته‌اند

۸ صبح، کابل: طبق اعلام وزارت صحت عامه، ۱۲ بیمار کرونایی در شبانه‌روز گذشته در کشور جان باخته‌اند. هفت نفر در کابل، دو نفر در هرات، دو نفر در جوزجان و یک نفر در هرات در ۲۴ ساعت گذشته به دلیل ابتلا به ویروس کرونا جان باخته‌اند.

وزارت صحت عامه هم‌چنان از ثبت ۲۲۱ مورد جدید ابتلا به ویروس کرونا خبر داده است.

این نتیجه از آزمایش یک هزار و ۹۴۴ نمونه مشکوک به کرونا به دست آمده است. وزارت صحت عامه هم‌چنین گزارش داده است که ۱۸۲ بیمار کرونایی در شبانه‌روز گذشته صحت‌یاب شده‌اند.

با ثبت ارقام جدید، شمار کل مبتلایان به کرونا در کشور به ۶۲ هزار و ۶۳ تن رسیده است.

از این میان، دو هزار و ۶۹۸ تن بر اثر ابتلا به ویروس کرونا جان باخته‌اند.

آماري که از مرگ‌ومیر ناشی از ابتلا به ویروس کرونا در شبانه‌روز گذشته به نشر رسیده است، در ماه‌های اخیر بی‌سابقه بوده است.

حبیب حمیدزاده

حمله بر مکتب دخترانه سیدالشهدا در غرب کابل، ادامه سلسله کشتارهای ضد انسانی تروریستانی است که متأسفانه هیچگاه تیغشان از کشتن مردم بی‌گناه افغانستان کُند نمی‌شود. این تروریستان قبل از این بر کورس آموزشی موعود، کوثر دانش، دانشگاه کابل، خوابگاه دانشجویان لوگر و... حمله کرده بودند و همانند فاجعه مکتب سیدالشهدا دانش‌آموزان و نمازگزاران بی‌گناه و ملکی را به خون کشیده بودند. هدف قراردادن دختران معصوم مکتب سیدالشهدا چیزی جز دشمنی آشکار این طایفه جهل با حقوق انسانی دختران و زنان این سرزمین نیست. آنان با اعلامیه‌ها و ترندهای تازه برای منحرف کردن افکار عمومی، مسوولیت این حملات مرگ‌بار را نمی‌گیرند؛ اما حملاتی به این پیمان‌خون‌بار، عمل و وظیفه‌ای ۲۰ سال اخیر گروهی بوده است که مردم افغانستان آن را به خوبی می‌شناسند. اغلب گروه‌های تروریستی مستقر در افغانستان با هم در ارتباط هستند و در جنگ‌ها و درگیری‌ها به یکدیگر کمک می‌کنند. چه‌کسی در ماه مقدس خویش (رمضان) این‌گونه فجیع و شنیع خون می‌ریزد و جان می‌ستاند؟ آن‌هم از معصوم‌ترین و پاکیزه‌ترین آدم‌ها: کودکان. چه‌کسی طی ۱۹ سال اخیر بر مکتب و کودک در افغانستان حمله کرده است و می‌کند؟

واقعاً اگر جنگ و خشونت کار گروه طالبان نیست (چون اعلامیه داده است که حمله بر مکتب سیدالشهدا کار این گروه نیست) و اگر این گروه یک‌شبه به فرشته تبدیل شده است، به جای راه‌اندازی جنگ در بغلان، ارغنداب، هلمند و غزنی، چرا برای

دانش آموز کشی

صلح آماده نمی‌شود؟ چرا تمام نیروهای خود را بسیج کرده و بالاترین آماده‌گی‌ها را برای تصرف شهرها و ولسوالی‌ها از راه نظامی و خون‌ریزی، گرفته است؟ این بار اول نیست که بالای یک مکتب در غرب کابل حمله می‌شود. سال‌ها و بارها است که دانش‌آموزان معصوم مکاتب، آموزشگاه‌های خصوصی و نمازگزاران بی‌گناه در مساجد در این بخش کابل مورد حمله قرار می‌گیرند و دسته‌جمعی کشته می‌شوند. طی سال‌های گذشته، مرگ‌بارترین حملات در این بخش کابل صورت گرفته است. اغلب حملات در این بخش کابل، بالای مردم ملکی در مکاتب و مساجد انجام شده است. برای تمرکز حملات تروریستی در غرب کابل، حتا امرالله صالح، معاون اول ریاست جمهوری قبل از معاونیتش، پیشنهاد کرده بود که برای مردم این بخش و برای حفظ جان خودشان هم که شده، سلاح توزیع شود تا خودشان در مراسم مذهبی و مناطق‌شان از

خود مواظبت و محافظت کنند.

روشن است که نیروهای تروریستی برادر و قوم ندارند. کارنامه خونین آنان نشان می‌دهد که در پیش‌برد اهداف و مرام نظامی و سیاسی خویش از کشتن هیچ‌کس و ویرانی هیچ مکانی دریغ نمی‌کنند. اما رویدادهای خونین کابل اغلب بالای غرب این شهر است: بالای مراسم مذهبی جامعه هزاره و اهل تشیع، مکاتب و مساجد آن‌ها. اغلب قربانیان این حملات دانشجو، ماستر و داکتر هستند. هدف، کسانی هستند که با دست‌های پرآبله پدران و مادران فقیرشان با هزار رنج و مشقت تربیت می‌شوند و پرورش می‌یابند. دوران حکومت وحدت ملی و حکومت کنونی، بدترین و سخت‌ترین دوره پس از سال ۲۰۰۱، برای کابل و کل افغانستان بوده است. کابل در این دوره گواه مرگ‌بارترین و خونین‌ترین حملات از سوی گروه طالبان و دیگر گروه‌های تروریستی بوده است.

متأسفانه در تمام این دوره، مردم فقط نظاره‌گر مرگ و مصیبت خویش بوده‌اند و بس. مردم تصور می‌کنند که جنگ علیه گروه‌های تروریستی تنها وظیفه حکومت است. در حالی که درمان یا حداقل کاهش این درد مشترک، رسالت و و مسوولیت جمعی و ملی است. چرا عمیق‌ترین زخم‌ها هم ما را وادار به کوچک‌ترین اعتراض و حرکت نمی‌کنند؟ رسالت مردم به عنوان شهروندان این کشور در این شرایط دشوار تماشا و سکوت نیست. انفعال مطلق و دسته‌جمعی تماشاگر، سلاخی شدن، تکرار فاجعه و حملات خونین دیگر را در پی دارد.

سکوت جهان در برابر این همه فاجعه در افغانستان، نیز حیرت‌آور است. چرا حملات خون‌بار در افغانستان، شلاق‌زدن و محکمه صحرایی در نظر جهانیان فاجعه و وحشت ارزیابی نمی‌شود و فقط با نکوهش از طریق یک اعلامیه فکر می‌کنند که ادای مسوولیت کرده‌اند؟ اظهار همدردی در برابر کارهای تروریستان چیزی از مشکل اصلی مردم افغانستان کم نمی‌کند. این اظهار همدردی هیچ مرده‌ای را زنده نمی‌سازد و از اقدامات تروریستی بعدی جلوگیری نمی‌کند. جهان باید در برابر این‌همه جنایت و وحشت به جای سکوت یک کار جدی و فیصله‌کن در قبال گروه‌های تروریستی و حامیان داخلی، منطقه‌ای و جهانی آنان انجام بدهد. ۲۰ سال است که سازمان ملل متحد همانند حکومت‌های کابل فقط حملات مرگ‌بار کابل بالای مردم ملکی را نکوهش می‌کند. گروه‌های تروریستی با سرزنش کردن و صدور اعلامیه از سوی نهادهای حقوق بشری از مواضع خویش عقب نمی‌کشند. مردم افغانستان انتظار دارند که جهان و سازمان ملل متحد فراتر از اعلامیه و محکوم کردن‌های تکراری و بی‌فایده گام‌های عملی و موثرتر بردارند.

فصل جدید همکاری میان دنیا و افغانستان

◆ طاهر قادری، سفیر افغانستان در پولند

رسانه‌ها، تجارت، نهادهای دولتی و غیردولتی در حال گسترش است.

اخیراً مجله معروف امریکایی فوربس عکس پنج عضو تیم ریاتیک دختران افغانستان را به خاطر ساختن یک دستگاه تنفسی سبک و کم‌هزینه برای کمک به بیماران کووید-۱۹، در جلد مجله نشر کرد. این چهره جدید افغانستان است که قبل از ۲۰۰۱ حتا حدس‌زدن در مورد آن غیرقابل تصور بود.

حرفه‌ای و وطن پرست

به کمک ایالات متحده امریکا و متحدان افغانستان در مأموریت حمایت قاطع، امروز نیروهای امنیتی و دفاعی افغانستان یک نیروی آموزش‌دیده و حرفه‌ای هستند. نیروهای ویژه و کماندوی افغانستان در منطقه بی‌نظیر هستند.

از سال ۲۰۰۱ به این‌سو و پس از ۲۰۱۴ این نیروها به شکل مستقلانه در چندین جبهه علیه گروه‌های تروریستی مبارزه می‌کنند.

حضور فعال جوانان

بدون شک حضور جوانان فعال افغان در همه عرصه‌ها مشهود است. به عنوان یکی از جوان‌ترین کشورهای دنیا، روایت و چهره اصلی افغانستان امروز را در چهره جوانان آن می‌توان دید. نسل نو افغانستان در همه عرصه‌ها حضور دارد، از رسانه‌های آزاد گرفته تا تجارت و حتا سیاست‌گذاری. حضور فعال همین جوانان در رسانه‌های کشور باعث شده است تا افغانستان در شاخصه رسانه‌های آزاد در رتبه ۱۲۲ قرار بگیرد که خیلی جلوتر از کشورهای دنیا و منطقه قرار دارد. ورزش افغانستان نیز رشد چشم‌گیری داشته است. در کریکت، تیمی که از صفر آغاز کرد، امروز دارای اعتبار جهانی است و در بازی‌های جهانی ۲۰ دوره‌ای در مقام نهم قرار گرفته است.

بازیکنان تیم ملی کریکت افغانستان از زمین‌های ناهموار کارشان را شروع کردند. اتفاقاً در سال ۲۰۰۹ وقتی به عنوان خبرنگار بی‌بی‌سی کار می‌کردم، سفری داشتم به کشور آفریقای جنوبی تا یکی از نخستین مسابقات این تیم را پوشش رسانه‌ای بدهم. امروز اما این تیم مثل ورزشکاران رزمی در جایگاه جهانی قرار گرفته است و پرچم کشور را در میادین بین‌المللی به

اهتزاز درمی‌آورد.

امروز جوانان افغان اعم از دختر و پسر در بهترین دانشگاه‌های دنیا مصروف آموزش و پرورش هستند که پس از برگشت به وطن، تجربه‌های‌شان را در بخش‌های سیاست، بانکداری، رسانه و غیره به نمایش می‌گذارند.

رشد تجارت در افغانستان

از نظر بهره‌وری تجاری و ایجاد بازارهای جدید و نهادهای اقتصادی، افغانستان سال‌ها است که دارد پیش‌رفت می‌کند. به طور مثال، در وضعیتی که کرونا اقتصاد دنیا را به زانو درآورد، افغانستان به رقم ۱ میلیارد دلاری صادرات در سال ۲۰۲۰ دست یافت که در تاریخ این کشور سابقه نداشته است.

در جریان همین سال مالی، افغانستان ۷۴۱۴ تن محصولاتش را به کشورهای دنیا از جمله چین، هند و اروپا صادر کرد. دهلیز هوایی افغانستان امروز به یکی از پروژه‌های قابل ملاحظه و با دستاورد تبدیل شده است. در سال ۲۰۲۰، رقم صادرات افغانستان از طریق دهلیز هوایی ۱۸۰ میلیون دالر بود. سیاست‌های اقتصادمحور رییس جمهور غنی به دست‌یافتن به این اهداف بلندپروازانه کمک کرده است.

پشتی‌بانی متداوم متحدان افغانستان

کمک‌های شرکای بین‌المللی افغانستان را در همه عرصه‌ها نمی‌توان نادیده گرفت؛ دوستانی که شانه به شانه مردم افغانستان قدم گذاشته‌اند. شرکای اروپایی افغانستان اولویت کاری‌شان را پس از سال ۲۰۰۱، در تعهد دوامدار در مسیر صلح، امنیت و رفاه مردم افغانستان اولویت‌گذاری کردند. اتحادیه اروپا پس از سال ۲۰۰۱ تاکنون حدوداً ۴ میلیارد یورو برای توسعه افغانستان اختصاص داده که این کشور را به بزرگ‌ترین دریافت‌کننده کمک‌های توسعه‌ای اروپا در جهان تبدیل کرده است.

جمهوری پولند به عنوان یکی از شرکای افغانستان که ۴۴ سربازش را تاکنون از دست داده، در بخش‌های امنیتی و توسعه همکاری کرده است. در اثر همین تلاش‌ها، مکاتب و پروژه‌های زیربنایی زیادی ایجاد شده است. به همین ترتیب، سایر متحدان غربی و متحدان اروپای مرکزی در بخش امنیت، رفاه، توانمندسازی زنان و آموزش و پرورش در افغانستان همکاری‌های مثبت داشته‌اند.

به لطف همین همکاری‌های مشترک، در اثر

سرمایه‌گذاری‌های مالی و جانی دنیا و افغانستان، این کشور به دستاوردهای زیادی طی دو دهه گذشته دست یافته است که نباید گذاشت آن‌ها به همین راحتی از دست برود.

فصل جدید همکاری

بدون شک، دست‌یابی به همه دستاوردهایی که در بالا تذکر داده شد، بدون حمایت شرکای جهانی و منطقه‌ای افغانستان ناممکن بود. اکنون که در مرحله جدید همکاری قرار داریم، نمی‌شود این دستاوردها را نادیده گرفت. با خروج نیروهای امریکا و ناتو از افغانستان، نیروهای شجاع و دلیر افغانستان مسوولیت تأمین کامل امنیت را به دوش خواهند گرفت. بنابراین، ادامه همکاری مشترک میان افغانستان و دنیا خیلی اهمیت دارد؛ چون تهدیداتی مانند تروریسم، قاچاق مواد مخدر، نقض حقوق بشر و مهاجرت غیرقانونی هنوز دنیا را تهدید می‌کند. و افغانستان به نیابت از دنیا علیه همه این‌ها به مبارزه‌اش ادامه خواهد داد.

با آغاز فصل جدید مشارکت میان افغانستان با دنیا، تعامل این کشور با متحدانش اهمیت بیش‌تری پیدا کرده است. اتفاقاً دستاوردهای دو دهه اخیر در افغانستان تنها محسوس به آرمان‌ها و آرزوهای افغانستان به عنوان یک ملت نیست؛ بلکه مربوط به ارزش‌ها، آرزوهای بلندپروازانه و دیدگاه مشترکی می‌شود که افغانستان با متحدان منطقه‌ای و بین‌المللی روای آن را در سر می‌پروراند.

مردم افغانستان از سهم بی‌نظیر و فداکاری‌های شرکای بین‌المللی که با جان و مال سرمایه‌گذاری کردند، سپاس‌گزاری می‌کنند و افغانستان جدید آماده گرفتن این مسوولیت مهم با همکاری امنیتی، سیاسی و اقتصادی دنیا است که پس از خروج نیروهای امریکا و ناتو صورت می‌گیرد.

وقت آن نیز رسیده است که طالبان از فرصت پیش آمده استفاده کنند و افغانستان جدید را به رسمیت بشناسند و با ادغام در دولت طی یک توافق سیاسی از همه مزیت‌های جمهوریت بهره‌مند شوند. در مورد فصل جدید همکاری میان دنیا و افغانستان، رییس جمهور غنی در تازه‌ترین مقاله‌ای که برای یکی از رسانه‌های غربی نوشته است، نگاشته: خروج نیروهای امریکا فرصتی است تا به نتیجه مطلوب و قابل قبول برای همه نزدیک‌تر شویم. این در صورتی امکان‌پذیر است که افغان‌ها و شرکای بین‌المللی‌شان متعهد به یک مسیر روشن باشند و از این روند حمایت کنند.

+93) 700 175 510 / +93) 788 788 799

جهت سفارش آگهی‌تان با شماره‌های روبه‌رو در تماس شوید:

روزنامه ۸ صبح برای توسعه کسب و کارتان صفحه‌ی ویژه تبلیغات ایجاد کرد. روزنامه ۸ صبح به هدف کمک و حمایت از توسعه مشاغل و تجارت، تبلیغات شما را با هزینه کم‌تر و کیفیت بهتر نشر می‌کند. این روزنامه یک صفحه‌ی ویژه تبلیغاتی را به همین منظور راه‌اندازی کرده است. در این صفحه‌ی ویژه به تناسب استطاعت شما فضا وجود دارد. ما با داشتن تیراژ بلند در نسخه‌ی چاپی و مخاطبان حداکثری در پایگاه‌های مجازی‌مان آماده همکاری با مشاغل و کسب‌وکارهای مختلف هستیم تا تبلیغات شما را با مخاطبان خود به اشتراک بگذاریم.

بهزاد فرنیچر

Email: behzad.dost@gmail.com 0781 700 000

بهزاد فرنیچر کیفیت بهتر

آدرس: چهارراهی بره‌کی، کابل، افغانستان

شرکت خدمات IT برتر تیک

لیست بهترین خدمات ما

- طراحی وبسایت
- وب هاستینگ و ثبت دامین
- طراحی و توسعه دیتابیس
- ساخت برنامه‌های موبایل
- طراحی و پیاده سازی نتورک
- نصب کامره‌های امنیتی
- بازاریابی از طریق شبکه‌های اجتماعی
- گرافیک دیجیتال (لوگو، بروشور، ویزیت کارت...)
- سنو (بالا بردن رتبه سایت در صفحه اول گوگل)

+93777690909

info@bartartech.com

+93787935900

www.bartartech.com

کوته سنگی، کولابی دواخانه، کابل افغانستان

آشپزخانه مادر

تهیه غذاهای با کیفیت با نازل ترین قیمت برای محافل رسمی و شخصی

آشپزخانه مادر یکی از مدرن ترین و پیشرفته ترین آشپزخانه‌های پایتخت است که افتخار دارد برای اولین بار در افغانستان با ویژگی‌های منحصر به خودش به فعالیت آغاز نموده است. آشپزخانه مادر افتخار دارد که بهترین و باکیفیت‌ترین غذاهای داخلی و خارجی را با مجرب ترین آشپزها برای محافل رسمی و شخصی، مهمانی‌ها و دعوت‌ها، ورکشاپ‌ها و سمینارها با انتقال رایگان به اسرع وقت با نازل ترین قیمت در خدمت مشتریان عزیز قرار دارد. ما در تلاش هستیم تا با ارائه خدمات صادقانه و متفاوت از دیگران اعتبار و رضایت مشتریان محترم‌مان را کسب کنیم و باورمندیم که گنجی با ارزش‌تر از رضایت و خدمت صادقانه برای همشهریان ما وجود ندارد.

شماره‌های تماس: ۰۷۷۰۶۷۶۴۶۵ - ۰۷۰۷۱۳۱۳۲۶

آدرس: سرک اول کارته چهار، کوچه لیسه عالی رابعه بلخی

شفاخانه آینه صحت

تخفیف ویژه ۲۸۰۰۰ افغانی

کاشت مو طبیعی به روش FUE

کاشت مو یکی از تداوی‌های عمده و اساسی برای طاسی سر است. در این تداوی موها از ساحات عقب سر یعنی قسمت‌هایی که موها قوی‌تر هستند و مساعد به ریزش نیستند گرفته شده و به قسمت جلو سر یعنی جاهای خالی انتقال داده می‌شود. قبلاً هموطنان ما برای اجرای این عملیه مجبور به سفر به خارج از کشور بودند اما فعلاً این عملیه در داخل کشور با مصارف کمتر قابل اجرا است. تیم مرکز جلدی و زیبایی شفاخانه آینه صحت با سرپرستی داکتر پامیرحسین صالحی، داکتر میوند حبیب و داکتر وحیدالله عاشر، با در نظر داشت شرایط اقتصادی هموطنان ما کاشت مو را با کیفیت عالی و تخفیف ویژه انجام می‌دهد.

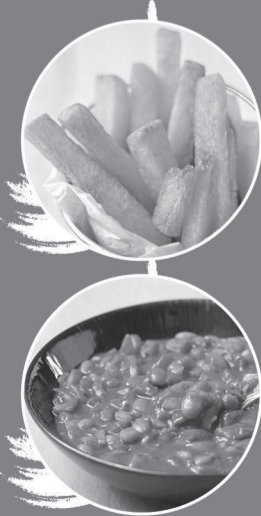
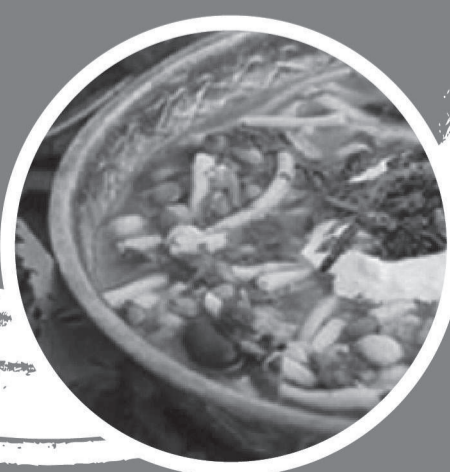
آدرس: بین چهارراهی پروان دوم و گل سرخ، شفاخانه آینه صحت

شماره تماس: ۰۷۸۱۲۳۵۰۴۰

آشردلیذیر

یک بار امتحان کنید بار بار نوش جان

آدرس: جاده بابہ مزاری، مهتاب قلعه، روبروی شفاخانه محمدعلی جناح، جوار دانشگاه رابعه بلخی شماره تماس: ۰۷۷۵۲۰۷۳۶۸

پیامدها اقتصاد خروج نیروها خارجی از افغانستان

محمد اکبر فرمند

تقریباً پنج میلیون نفر به عنوان پناهنده به کشورهای دیگر مهاجرت کردند. این درگیری‌ها افغانستان را به ویرانه مبدل کرد. مردم افغانستان تصویر ناخوشایند پس از جنگ را به یاد دارند.

تا سال ۲۰۰۱ که بیش از بیست سال جنگ در افغانستان ادامه داشت، این کشور با بحران‌های اقتصادی و نیروی بشری روبه‌رو بود. هیچ نوع منابع مالی برای کمک به این کشور برای بازسازی موجود نبود. پس از ۲۰۰۱، به منظور احیای اقتصاد، بازسازی و گسترش زیرساخت‌ها، افزایش قدرت نظامی، تقویت دموکراسی، تقویت آموزش و پرورش و بهداشت در افغانستان، روند بازسازی آغاز شد. این روند توسط کمک‌های خارجی، به ویژه ایالات متحده آمریکا تأمین می‌شد. پس از سال ۲۰۰۱ یک فصل تازه در عرصه سیاست و اقتصاد افغانستان ورق زده شد. این کمک‌ها

در سال‌های پس از استقلال، برای این‌که افغانستان یک اقتصاد خودکفا و پویا داشته باشد، روند صنعتی‌سازی در کشور آغاز و برای سرعت بخشیدن این روند، نظام مالیاتی جدید تأسیس شد. از سوی دیگر، نخستین واحد پول ملی افغانستان، نیز به چاپ رسید. دولت افغانستان هم‌چنان برای سرعت بخشیدن به فرایند صنعتی‌سازی، اراضی عمومی را به نازل‌ترین قیمت در خدمت دهقانان و بازرگانان قرار داد و نیازهای زیربنایی یک اقتصاد صنعتی از قبیل ساخت شبکه‌های ارتباطی، از جمله راه، تلگراف، خطوط تلفن و خدمات پستی را نیز آغاز کرد. روند صنعتی‌سازی در افغانستان از سال ۱۹۱۹ آغاز شد. با وجود تمام چالش‌های سیاسی و اقتصادی، این روند تا سال ۱۹۷۹ ادامه داشت.

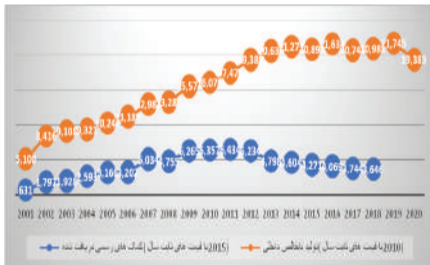
جدول ۱: شاخص‌های رشد اقتصادی افغانستان بین سال‌های ۱۹۶۰ تا ۱۹۷۸

شاخص	۱۹۶۰-۱۹۷۰	۱۹۷۸-۱۹۷۸
تولید ناخالص داخلی قیمت جاری (میلیارد افغانی)	۴۸,۳	۱۰,۱۲
رشد اقتصادی سالانه	۲,۰	۳,۰۶
تولید ناخالص داخلی (میلیون دلار)	۱,۲۷۷	۲,۷۹۴
جمعیت کشور (میلیون نفر)	۱۱,۲	۱۴,۶
درآمد سرانه (S)	۱۱۴	۱۹۱

Source: World Bank, Structure of Performance of The Afghan Economy (Guimbet, ۲۰۰۴)

بدون شک در توسعه و رشد بخش‌های کشاورزی، صنعت و خدمات کشور نقش اساسی داشته است. ارقام تولیدات ناخالص داخلی و کمک‌های دریافت شده خارجی در شکل ذیل نشان داده شده است.

شاخص‌های رشد اقتصادی افغانستان بعد از ۲۰۰۱ افزایش قابل ملاحظه‌ای را نشان می‌دهد. تولید

Source: World Bank

ناخالص داخلی این کشور در سال ۲۰۰۲ حدود ۵ میلیارد دلار بود؛ در حالی که در سال ۲۰۱۸ به بیش از ۲۰ میلیارد دلار رسید و در سال ۲۰۱۹ به شمول درآمد ناشی از تولید تریاک به ۲۰,۵ میلیارد دلار افزایش یافت. در سال ۲۰۲۰ به دلیل شیوع ویروس کرونا و چالش‌های سیاسی، این روند کاهش یافته است. تولید ناخالص داخلی کشور بعد از روی کار آمدن حکومت جدید و به خاطر کمک‌های خارجی پس از سال ۲۰۰۱، روند صعودی داشته است. رشد اقتصادی کشور، بین سال‌های ۲۰۰۲ و ۲۰۱۳ به طور متوسط ۹ درصد به ثبت رسیده است؛ اما با کاهش تدریجی نیروهای بین‌المللی در سال ۲۰۱۴، کمک‌های مالی خارجی نیز کاهش یافت. به عنوان مثال، کمک‌های خارجی از ۱۲,۵ میلیارد دلار در سال ۲۰۰۹ به حدود ۸,۸ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۵ کاهش یافت. کاهش تدریجی نیروهای بین‌المللی در سال ۲۰۱۴، کمک‌های مالی خارجی را نیز کاهش داد. کاهش کمک‌های خارجی، کاهش سرمایه‌گذاری با افزایش بی‌ثباتی در داخل کشور، افزایش خشک‌سالی و بازگشت پناهنده‌گان تأثیرات منفی بر شاخص‌های کلان اقتصادی کشور پس از سال ۲۰۱۲ داشته است. بنابراین، رشد اقتصادی کشور در سال ۲۰۱۴ به ۲,۷۲ درصد، در سال ۲۰۱۷ به ۲,۶۶ درصد و در سال ۲۰۱۸ به ۲,۴ درصد کاهش یافت. اما در سال ۲۰۱۹ حدود ۲,۹ درصد اقتصاد کشور رشد داشته است. ولی در سال ۲۰۲۰ به دلیل شیوع ویروس کرونا و چالش‌های سیاسی و امنیتی رشد اقتصادی کشور منفی ۵,۵ درصد بوده است.

پیامدهای اقتصادی خروج نیروهای خارجی از افغانستان

از این‌که افغانستان دارای یک اقتصاد مصرفی و وابسته به کمک‌های خارجی است، آغاز روند خروج نیروهای خارجی از کشور بدون شک تأثیرات نامطلوب بالایی متغیرهای اقتصاد کلان و خرد داشته است و خواهد داشت. با وجود این‌که خروج این نیروها باعث قطع کمک‌های خارجی به افغانستان نمی‌شود؛ ولی به عنوان یک شوک اقتصادی فشار روانی را در میان افراد جامعه افزایش داده است. تیوری روانی (فشار روانی) باعث عدم اطمینان نسبت به آینده شده است. لذا در اقتصاد وقتی که امید به آینده کاهش یابد،

بدون شک تأثیرات نامطلوب بالای سرمایه‌گذاری‌ها به جا می‌گذارد و همین ترتیب باعث کاهش مصارف عمومی نیز می‌شود. کاهش سرمایه‌گذاری بدون شک باعث کاهش تولیدات می‌شود که کاهش تولیدات باعث افزایش بیکاری، افزایش فقر، کاهش ارزش پول، کاهش تجارت، کاهش عواید و در نهایت منجر به کاهش رشد اقتصادی می‌شود. به خاطر خروج نیروهای خارجی از کشور و کاهش امید به آینده، در جریان سال ۲۰۲۱ به تعداد ۱۴۰۰ نفر سرمایه‌گذار نزدیک به ۲ میلیارد دلار سرمایه خویش را به ترکیه انتقال داده‌اند. اقتصاد افغانستان در سال ۲۰۲۱ با چالش‌های جدی مواجه است که ممکن یک‌بار دیگر رشد منفی را تجربه کند. شوک اقتصادی که هم‌زمان با خروج نیروهای خارجی از کشور، به وجود آمده، یک شوک کوتاه‌مدت است و دولت با استفاده از سیاست‌های انبساطی مالی تا جایی تأثیرات منفی این شوک را در کوتاه‌مدت کاهش داده است و در درازمدت به صفر خواهد رساند.

اما موضوع بسیار مهم این است که پس از خروج نیروهای خارجی از کشور، چگونه یک ساختاری روی کار می‌آید. اگر حکومت معقول و قابل قبول برای تمامی جناح‌ها شکل بگیرد، در آن صورت امید به آینده کشور افزایش می‌یابد و سرمایه‌گذاری‌های خارجی و داخلی نیز افزایش خواهد یافت و روند رشد اقتصادی کشور تسریع خواهد شد. از سوی دیگر، دولت با اتخاذ استراتژی‌های انقلاب سبز، صنعتی، صادراتی و مالی می‌تواند بیکاری، فقر، کسر بیلاس تجارت و کسر بودجه را کاهش دهد. اگر پس از خروج نیروهای خارجی وضعیت مدیریت و یک حکومت قابل قبول تشکیل نشود، افغانستان یک‌بار دیگر از لحاظ سیاسی و اقتصادی وضعیت سال‌های ۱۹۷۹-۲۰۰۱ را تجربه خواهد کرد. اقتصاد افغانستان از سال ۱۹۱۹ به این‌سو نخستین بار پیامدهای بد اقتصادی خروج نیروهای خارجی (اتحاد جماهیر شوروی) را در سال ۱۹۸۹ تجربه کرد. در آن زمان از این‌که پس از خروج نیروهای خارجی وضعیت مدیریت نشد، درگیری‌های داخلی به وجود آمد و تمام پیش‌رفت‌هایی که در عرصه رشد و توسعه اقتصادی در میان سال‌های ۱۹۱۹-۱۹۷۹ به وجود آمده بود، تخریب و نابود شد و اقتصاد کشور کاملاً به ویرانه مبدل شد. اگر در سال ۲۰۲۱ وضعیت پس از خروج نیروهای خارجی از کشور مانند سال‌های قبل مدیریت نشود، شاهد تکرار تاریخ خواهیم بود.

خروج نظامی آمریکا و تردیدها در مورد آینده افغانستان

عبدالوارث سیفانی، استاد دانشگاه

بحث خروج نیروهای آمریکا از افغانستان درست زمانی جدی شده است که تهدیدها برای این کشور پابرجا است و سطح خشونت‌ها نیز کاهش نیافته است. هنوز تروریسم برای افغانستان و کشورهای دیگر تهدید جدی تلقی می‌شود. اصول تعریف شده حضور آمریکا در افغانستان، کاهش خشونت‌ها، منع کشت مواد مخدر و نابودی گروه‌های تروریستی به خصوص شبکه القاعده بود. این در حالی است که تاکنون هیچ نهاد ملی و بین‌المللی به گونه رسمی تأیید نکرده که گروه القاعده در افغانستان نابود شده است. برعکس، بارها بیان شده است که طالبان در بخش‌هایی از افغانستان با شبکه القاعده همکاری مشترک دارند.

فعالیت گروه‌های هراس‌افکن در افغانستان، عدم کاهش خشونت‌ها و بحث خروج نظامی آمریکا از این کشور، سناریوهای زیادی را در برابر افغانستان قرار می‌دهد. اکنون پرسش اساسی این است که آیا واقعا آمریکا در این مقطع سرنوشت‌ساز افغانستان را به طور کامل ترک می‌کند؟ کنستانتین سیوکوف، کارشناس ارشد مسایل نظامی

روسیه به این عقیده است که عقب‌نشینی نیروهای آمریکا از افغانستان، بیان‌گر شکست واشنگتن در طولانی‌ترین جنگ این کشور قلمداد می‌شود. وی می‌افزاید که آمریکا در ۲۰ سال گذشته نتوانست به اهدافش در افغانستان برسد و یا آن را تثبیت کند.

در همین حال، یک رسانه آمریکایی (گری‌زون) نوشته است که جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا در پی خصوصی‌سازی جنگ افغانستان است تا بتواند اذهان عامه را در آمریکا نسبت به جنگ افغانستان آرام سازد. این رسانه هم‌چنان نوشته است که در حال حاضر ۱۸ هزار نیروی قراردادی وزارت دفاع آمریکا در افغانستان حضور دارند که این رقم، بیش از هفت برابر نظامیان آمریکایی مستقر در افغانستان است.

حقیقت امر این است که آمریکا به دلیل اهمیت بالای ژئواستراتژیک افغانستان، این کشور را ترک نمی‌کند. افغانستان با چین و ایران مرز مشترک دارد و به روسیه نیز نزدیک است. حضور در افغانستان آمریکایی‌ها را قادر می‌سازد که در نزدیکی دشمنان خود پایگاه داشته باشند و تمامی موضوعات را از نزدیک دنبال کنند.

موضوع سپردن مسوولیت جنگ افغانستان به شرکت خصوصی بلک‌واتر در زمان حکومت دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور پیشین آمریکا نیز مطرح بود؛ اما تحقق نیافت. در آن زمان، این طرح در افغانستان با واکنش حکومت وحدت ملی روبه‌رو شد. رئیس‌جمهور غنی، عبدالله عبدالله رئیس‌اجرایه و سیاسیون با این طرح مخالفت کردند و گفتند که حضور شرکت‌های خصوصی جنگ، مورد قبول دولت افغانستان نیست.

گری‌زون در ادامه نوشته است که حضور گسترده نیروهای قراردادی در افغانستان منعکس‌کننده استراتژی واشنگتن برای واگذاری جنگ افغانستان به شرکت‌های امنیتی خصوصی و راه حلی برای فاصله گرفتن از جنگ و انتقادات است.

افغانستان به دلیل مهم بودن موقعیت جغرافیایی‌اش برای آمریکا اهمیت استراتژیک فراوان دارد. به نظر نمی‌رسد که ایالات متحده، افغانستان را به طور کامل ترک کند. رقابت اقتصادی آمریکا با چین تازه آغاز شده است و با گذشت هر روز پیچیده‌تر می‌شود. در این رقابت، آمریکا به حضور نظامی در افغانستان نیازمند است.

این‌که ایالات متحده آمریکا با کدام مکانیسم می‌خواهد در افغانستان حضور نظامی داشته باشد،

اصول تعریف شده حضور آمریکا در افغانستان، کاهش خشونت‌ها، منع کشت مواد مخدر و نابودی گروه‌های تروریستی به خصوص شبکه القاعده بود. این در حالی است که تاکنون هیچ نهاد ملی و بین‌المللی به گونه رسمی تأیید نکرده که گروه القاعده در افغانستان نابود شده است. برعکس، بارها بیان شده است که طالبان در بخش‌هایی از افغانستان با شبکه القاعده همکاری مشترک دارند.

در آینده نزدیک روشن خواهد شد. پرسش و نگرانی دیگر این است که اگر آمریکا افغانستان را به لحاظ نظامی برای همیشه ترک کند، سرنوشت دولت و ملت افغانستان چه خواهد شد؟ این مسأله نیز از مباحث مهم است که باید به آن پرداخته شود تا دورنمای افغانستان روشن باشد. بزرگ‌ترین چالش در برابر آینده افغانستان، ادامه جنگ گروه طالبان، القاعده و داعش است که هر کدام آنان برای افغانستان تهدیدی جدی تلقی می‌شود. در این مورد نیز جریان‌های سیاسی غفلت نخواهند کرد و آماده دفاع از مناطق مسکونی خویش خواهند شد. نمونه بارز آن، اقدامات احمد مسعود، فرزند احمدشاه مسعود، قهرمان ملی افغانستان است که در یکی از مصاحبه‌هایش گفت که برای وضعیتی که پروسه صلح به شکست بینجامد و جنگ تشدید شود، نیز آماده‌گی دارد.

تشدید و تداوم خشونت‌های طالبان بیشتر از این برای مردم افغانستان قابل تحمل نیست. مردم دیگر حاضر نیستند، ظلم طالبان را تحمل کنند. اگر دولت در این زمینه توجه نکند، بحران بزرگ‌تر پیش روی مردم افغانستان قرار است: این بحران، جنگ داخلی است.

حکومت افغانستان و طرف‌های سیاسی در این زمینه مسوولیت دارند تا برنامه دفاع از کشور را روی دست بگیرند و در این مقطع سرنوشت‌ساز پیام واضح به جامعه جهانی داشته باشند. به جامعه جهانی گفته شود که جنگ افغانستان نه تنها برای افغانستان، بلکه برای همه کشورها تهدید تلقی می‌شود. بنابراین، نباید افغانستان در این جنگ، تنها گذاشته شود.

خشم و خون؛

روایت باشندگان منطقه چهل دختران یک روز پس از انفجار

یک روز از حمله بر مکتب سیدالشهدا در حوزه سیزدهم امنیتی شهر کابل می‌گذرد. این جا حوالی محلی است که روز شنبه ساعت ۴:۲۷ عصر سه انفجار پی‌هم رخ داد. دامنه کوه چهل دختران و باشندگان که حادثه دیروز آن‌ها را به خشم آورده است. پرسش اصلی مردم این است که حکومت چرا توان تامین امنیت را ندارد. پرسش اساسی تر این که در افغانستان چرا تا این حد تناقض در اعلان آمار تلفات وجود دارد. مردم محل می‌گویند در مکتبی که چندین هزار شاگرد دارد و در زمان رخصتی آن‌ها، چطور ممکن است فقط ۳۰ یا ۴۰ نفر کشته شده باشند؟ به گفته باشندگان محل، آن‌ها بیش از ۱۰۰ کشته را غسل داده‌اند، به گونه‌ای که در مساجد اطراف جای نامانده بود و جنازه‌ها را روی هم گذاشته بودند.

دانش آموزان در برابر کتاب‌هایی که از انفجار کابل به جا مانده است، تجمع کرده‌اند -
نصیر کاوشگر/صبح

حال این منطقه خوب نیست. در و دیوارها زخمی و اثرات انفجار قابل مشاهده است. کلینیکی که در مجاورت مکتب قرار دارد، شیشه‌هایش کاملاً فرو ریخته و حتی دروازه‌ها از جا کنده شده است. در چند نقطه میان خاک و خون، وسایل به جا مانده از جان‌باخته‌گان دیده می‌شود. پر از درد است و ناگفته‌های گفتنی را فاش می‌سازد. یک گوشه تذکره خونین مرضیه افتاده، گوشه‌ای دیگر بوت‌های سرخ دخترکی و گوشه‌ای دیگر کتاب‌های سوخته. مردم محل جمع شده‌اند. هم سوگوارند و هم هراسان، هم نگران‌اند و هم در بهت بدی به سر می‌برند. واکنش تندى به حضور رسانه‌ها دارند. می‌گویند: «چرا آمده‌اید؟ بروید، همه‌تان بروید و ما را به غم خودمان تنها بگذارید». به یک‌باره جمعیت ندای الله اکبر سر می‌دهند. در جریان تهیه گزارش مابایل را می‌کشم تا صحبت‌شان را ثبت کنم. ناگهان صدای زنی می‌آید با سنگی در دست که مرا نشان گرفته است.

هادی حسینی، یکی از گواهان و زخمیان حمله موتر بمب‌گذاری شده در دشت برچی کابل -
نصیر کاوشگر/صبح

فریاد می‌زند: «بیچاره شدید، کسی از ما نمانده، همه مردند، همه کشته شدند. همه با هم به گلیم غم نشستیم». بعد روی دو زانو می‌نشیند و چادر آبی رنگش را روی سرش می‌کشد و مویه می‌کند.

گروهی از مردم در مقابل ما می‌ایستند. با خشم می‌پرسند برای چه آمده‌اید؟ می‌گوییم ما خبرنگاریم، ما هم عزا داریم، ما هم داغ داریم، آمده‌ایم صدای قربانیان را بلند کنیم. از میان جمعیت یکی پیش‌تر می‌آید، با صدای بلندتر از دیگران، در حالی که سرش پانسمان شده است. خود را هادی حسینی معرفی می‌کند و می‌گوید: «در حادثه دیروز مجروح شده‌ام، اما سوال اساسی مه این است که حالی گپ بزنم، همی گپ‌های ما ره بدون سانسور منتشر می‌کنین یا نی؟ داغ ما مضاعف شده. وقتی آمار دروغ از قربانیان نشر می‌شه. به والله که از ۱۰۰ نفر بیش‌تر کشته شدند».

«درد خود را به کی بگوییم؟ دولت؟ کدام دولت؟ دولتی که ما را فراموش کرده است؟ دولت در تامین عدالت ما بی‌کفایت است؛ به گونه‌ای رفتار می‌کند که گویا ساکنان ناحیه سیزدهم جزو مردم افغانستان نیستند. که نمی‌توانند امنیت ما را بگیرند، که نمی‌توانند عدالت را برقرار کنند، چرا استعفا نمی‌دهند؟ جان ما در خطر، اولاد ما در خطر. این چه حال است؟» سرش را نشان می‌دهد و می‌گوید: «در همین ساحه که حالا حضور داریم، انفجار شد. وقتی ما رسیدیم، انفجار اول و دوم رخ داده بود. در همین‌جا بودیم، داشتیم زخمی‌ها و کشته‌ها را جابه‌جا می‌کردیم که یک‌باره صدای مهیبی شنیده شد و دود و آتش و نفهمیدیم چه شد. با همان حال، ثانیه‌ای توقف نکردیم، زخمی‌ها و کشته‌ها را جابه‌جا می‌کردیم. این مهم نیست که چرا من زخمی شده‌ام، مهم این است که چرا حداقل ۱۰۰ نفر می‌میرند، تلویزیون‌ها می‌گویند ۳۰ نفر. آیا خبرنگاران دیروز در ساحه نبودند و ندیدند که چه قدر تلفات دادیم؟ واقعاً ۳۰ نفر کشته شدند؟ ما مصونیت نداریم. نداریم... نداریم».

کلثوم، یکی از دانش‌آموزانی که شاهد کشته و زخمی شدن هم‌صنفی‌هایش در حمله موتر بمب‌گذاری شده در دشت برچی کابل بوده است -
نصیر کاوشگر/صبح

ناگهان با صورت اشک‌بار دختری معصوم مواجه می‌شوم. در میان وسایل به جا مانده از هم‌صنفی‌هایش، به پهنای صورت اشک می‌ریزد. قصه می‌کند، پر از بغض و پر از اشک. کلثوم که شاگرد مکتب سیدالشهدا است، می‌گوید: «دیروز زمان رخصتی منتظر دیگر هم‌صنفی‌هایمان بودیم. یک‌باره انفجار شد. کمی پیش دویدیم، دوباره انفجار شد. ما طرف شهرک ولی عصر رفتیم که انفجار سوم رخ داد. خیلی ترسیدیم. با چشم‌هایم می‌دیدم که د سر دخترا چره می‌خورد، زمین افتیدند. چند تا از دوست‌هایم کشته شدند، نیک‌بخت، زهرا و بصیره که زخمی شد».

«امروز آمدیم با هم‌صنفی‌ها بریم خانه دوست‌های کشته‌شده‌مان تسلیت بگوییم. چرا ما در چنین شرایطی هستیم؟ چرا باید بی‌گناه کشته شویم؟ چه رقم حکومت داریم؟ به چه جراتی انتحاری می‌تواند وارد مکتب شود؟ یا ما ره بکشد؟» می‌زند زیر گریه و گوشه چادرش را می‌ماند روی چشم‌هایش و هق هق

آسیه حمزه‌ای

پیرمردی که در میان جمعیت حاضر در آن‌جا فریاد می‌زند و رویداد را تسلسل می‌خواند -
نصیر کاوشگر/صبح

می‌زند. در میان ازدحام، همکارم اشاره می‌کند که آن سو کدام گپ است. صدای جمعیت بلند می‌آید. پیرمردی شکسته، محزون و داغ‌دیده، هم مرتبه می‌خواند، هم اشک می‌ریزد و هم فریاد می‌زند و همه را دعوت می‌کند به مبارزه. می‌گوید: «نسل‌کشی است او بیادار، نسل‌کشی است، به پا خیزیم تا دیر نشده». دوباره از میان جمعیت صدای الله اکبر می‌آید.

پیرزن معترض که دولت را به بی‌کفایتی در جلوگیری از رویداد حمله بر مکتب سیدالشهدا متهم می‌کند -
نصیر کاوشگر/صبح

زنان هنوز دور اجسام به جا مانده از جان‌باخته‌گان هستند و آرام‌آرام زیر چادرهای رنگارنگ خود می‌گریند. زنی شروع می‌کند به ضجه زدن، داد و فریاد می‌کند، آن چنان که غم‌ش گویا به این زودی فروکش نخواهد کرد. با زبانی تند از بی‌کفایتی حکومت انتقاد می‌کند. می‌پرسم چه کسی را از دست داده‌ای؟ می‌گوید کی را از دست بتم؟ تمام همسایه‌هایم از چپ و راست اولاد خود را از دست داده‌اند. چه غمی از این کلان‌تر، کل‌شان دخترانم بودند.

یکی از گواهان رویداد که وحشت پس از رویداد حمله موتر بمب در دشت برچی کابل را حکایت می‌کند -
نصیر کاوشگر/صبح

هم‌زمان با او، زن دیگری از توصیف مسجد و غسل جان‌باخته‌گان می‌گوید. با صورت استخوانی و دردکشیده‌اش دیروز را روایت می‌کند، همان لحظه انفجار، همان ثانیه‌هایی را که به کندی می‌گذشت و مادران بی‌قرار پای‌لج برآمدند. هر کسی به دنبال گم‌شده خود... می‌گوید: «آیا تقسیمات قومی

ناگهان با صورت اشک‌بار دختری معصوم مواجه می‌شوم.

در میان وسایل به جا مانده از هم‌صنفی‌هایش، به پهنای صورت اشک می‌ریزد. قصه می‌کند، پر از بغض و پر از اشک. کلثوم که شاگرد مکتب سیدالشهدا است، می‌گوید:

«دیروز زمان رخصتی منتظر دیگر هم‌صنفی‌هایمان بودیم.

یک‌باره انفجار شد. کمی پیش دویدیم، دوباره انفجار شد.

ما طرف شهرک ولی‌عصر رفتیم که انفجار سوم رخ داد.

خیلی ترسیدیم. با چشم‌هایم می‌دیدم که د سر دخترا چره می‌خورد، زمین افتیدند.

چند تا از دوست‌هایم کشته شدند، نیک‌بخت، زهرا و بصیره که زخمی شد».

و مذهبی سبب شده که در سال‌های اخیر ما ره این‌گونه بکشند؟ د کورس، د مکتب، کلب ورزشی، د مسجد و حتا د شفاخانه. در مساجد این اطراف هیچ جای نیست دگه، آن قدر که کشته‌ها زیاد است. دیروز جهنم بود این‌جا، دود و آتش‌سوزی، انفجار. مادران پای‌لوچ می‌دویدن پشت اولاد خود. شیشه‌های ما همه فرو ریخت. جان مردم برای تان مهم نیست؟ یا ما جزو مردم این کشور نیستیم؟ هزاره چه گناهی کرده است؟ مسوولان امنیتی کجا هستند؟ مسوولان امنیتی حوزه ۱۳ و ۱۸ کجا بودند؟ دختران صنف یازده و دوازده کشته شدند. چرا؟ چون درس می‌خواندند. همی اولاد رهبران سیاسی چرا هیچ وقت هیچ آسیبی نمی‌بینن؟»

بغضش می‌ترکد و می‌گوید: «دیشب افطار نکردیم، پس‌شبی نخوردیم و امروز هم روزهایم». محمدبصیر، باشنده دیگر غرب کابل است. او به تندی خطاب به جامعه جهانی می‌گوید: «از جامعه جهانی تقاضای جدی دارم که بی‌طرفانه و به نفع مردم و غیرنظامیان به موضوع صلح بپردازد. جامعه جهانی باید هم روی اشرف غنی و هم گروه طالبان فشار بیاورد. این چه مذاکرات صلحی است؟ ما را بازی می‌دهید تا حساب‌شده‌تر بکشید؟ جامعه جهانی مساله عدالت انتقالی و رسیده‌گی به جانباختگان طرفین را بررسی کند».

باشنده‌گان منطقه چهل‌دختران یک روز پس از حادثه روز چهارشنبه، در بهت و خشم به سر می‌برند. آن‌ها از برخورد تبعیض‌آمیز دولت گلایه دارند و در صحبت‌های خود تاکید دارند که موضع ما با طالب و داعش واضح است. طالبان و داعشیان تروریست و آدم‌کش هستند، اما دولت چرا امنیت ما را نمی‌گیرد؟ آیا خود با آن‌ها دست دارند؟ امران بی‌کفایت باید برکنار شوند.

سکانس آخر این‌که، دوکانی کوچک شیشه‌هایش فرو ریخته است. دوکان‌دار با دست‌های لرزان، شیشه‌ها را جمع می‌کند. زنان یاد دیروز می‌افتند و باز با گوشه چادر اشک‌های خود را پاک می‌کنند. در مکتبی که انفجار شد، هفت هزار دانش‌آموز درس می‌خوانند و در همین شفت که انفجار شد، دو هزار دانش‌آموز حضور داشتند. در این شفت تنها دختران آموزش می‌دیدند.

کتاب‌هایی که از رویداد حمله دشت برچی به جا مانده است -
نصیر کاوشگر/صبح

بازنمایی جنگ و صلح در روایت رییس‌جمهور غنی

♦ حشمت احمدزی، روزنامه‌نگار

با آن‌که دولت افغانستان در همه شاخص‌های بین‌المللی به عنوان دولتی با شکننده‌گی بالا توصیف شده است؛ اما با همه چالش‌ها، هیچ جایگزین دیگری برای دولت کنونی، قادر نخواهد بود تا افغانستان را به سوی توسعه‌یافته‌گی رهنمون سازد. روایت طالبان از دولت‌داری را باید روایت متحجرانه‌ای دانست که در آن دولت بیش‌تر از این‌که یک نهاد اجتماعی باشد، یک دستگاه ایدئولوژیک است. به نظر می‌رسد که پروسه صلح در کشور اکنون در گرو انتقال قدرت است؛ اما با چه پیش‌شرطی و چگونه؟ تا هنوز روشن نیست.

انتقال قدرت در تاریخ معاصر افغانستان کم‌تر در چارچوب مکانیسم‌های تعریف‌شده و قابل قبول برای همه گروه‌های سیاسی، صورت گرفته و فقدان یک اجماع قابل قبول برای تمام گروه‌ها، سبب بی‌ثباتی سیاسی و شکننده‌گی نهاد دولت در کشور شده است. به نظر می‌رسد که چگونه‌گی انتقال قدرت تاکنون مسأله اساسی برای گذار از جنگ و منازعه در کشور است.

مقاله اخیر رییس‌جمهور غنی در نشریه فارین افرز حاوی نکات در خور توجهی است. در این مقاله، رییس‌جمهور به تصمیم جو بایدن، رییس‌جمهور امریکا مبنی بر خروج نیروهای امریکا تا چند ماه دیگر ارج گذاشته است و آن را نقطه عطف برای افغانستان و کشورهای همسایه می‌داند و در عین حال، این تصمیم را به مثابه فرصت و خطر برای تمامی جوانب و کشورهای منطقه عنوان می‌کند.

رییس‌جمهور در این مقاله، برای کشورهای منطقه به گونه‌ای گوشزد می‌کند که دیگر زمان آن گذشته که به ادامه جنگ به عنوان یک فرصت نگاه شود و اکنون جنگ در کشور می‌تواند تهدید مشترک برای کشورهای منطقه نیز به حساب آید و از همین‌رو است

در کشور باشد، من حاضر هستم که دوره ریاست جمهوری‌ام را قبل از موعد آن به پایان برسانم.» با عین دیدگاه، در آن زمان، داکتر نجیب فکر می‌کرد که کناره‌گیری از قدرت، افغانستان را به صلح خواهد رساند و از این‌رو از قدرت کناره‌گیری کرد. زمان نشان داد که کناره‌گیری داکتر نجیب‌الله از قدرت نه تنها افغانستان را به صلح نرساند؛ بلکه باعث ادامه جنگ در کشور شد که تا امروز ادامه دارد. از این‌رو، رییس‌جمهور غنی چنان‌که مدعی زعامت کشور است، نباید شکار توطیه کناره‌گیری از قدرت شود و سناریوی مشابه را تکرار کند و باید به گونه‌ای که به قدرت رسید، آن را به شخص و یا طرف دیگری تسلیم کند و در غیر آن بهای این همه خونی که به زمین ریخته است، هدر خواهد رفت. آقای غنی باید بداند که خلای قدرت برای کشوری مانند افغانستان، آغازگر آسیب‌های متعدد خواهد بود و این تجربه در تاریخ معاصر افغانستان به مثابه تلخ‌ترین واقعیت سیاسی کشور شناخته می‌شود.

با آن‌که رییس‌جمهور غنی در مقاله‌اش، وجود میانجی و ناظر بر روند گفت‌وگوهای صلح و نقش جامعه بین‌المللی و ملل متحد را در این امر مهم و حایز اهمیت می‌گوید و تبعیت طالبان از پاکستان

که رییس‌جمهور، عنوان مقاله‌اش را «نقشه راه صلح افغانستان و منطقه» انتخاب کرده است. در گذشته، قدرت‌های منطقه و جهان، منفعت‌شان را در تداوم جنگ در افغانستان می‌دیدند. جنگ سرد و تهاجم شوروی به افغانستان باعث شد تا کشورهای منطقه، کشور ما را به میدان جنگ‌های نیابتی تبدیل کنند و بدون شک، این جنگ ویران‌گر سود فراوانی را نصیب پاکستان کرد و این کشور توانست به بازیگر مهم سیاسی در منطقه تبدیل شود و از لحاظ اقتصادی

نیز سهم قابل توجهی را به دست آورد. آنچه به شدت شوکه‌کننده است، شباهت نزدیک برنامه مصالحه ملی داکتر نجیب‌الله با روایت صلح حکومت کنونی است. من با این سخن که تاریخ تکرار می‌شود، موافق نیستم؛ اما با این‌که رویدادهای تاریخی پهلوهای مشترکی دارد، هم‌سو هستم. رییس‌جمهور غنی در مقاله‌اش موضوعی را مطرح کرده است که داکتر نجیب‌الله نیز پس از اعلام برنامه مصالحه ملی آن را گفته بود که همانا کنار رفتن از قدرت تحت شرایط خاص بود.

رییس‌جمهور غنی در این مقاله با آن‌که خودش را زعیم منتخب کشور می‌خواند؛ اما در بخشی از نوشته‌اش می‌گوید: «در صورتی که هدف تأمین صلح

بررسی مفهوم فرهنگ سیاسی در افغانستان

نظیراحمد رزاقی

فرهنگ سیاسی یکی از مفاهیم انتزاعی در رشته علوم سیاسی است و به همین دلیل، اجماع عامه‌پسند برای تعریف آن وجود ندارد. برای درک هرچه بهتر مفهوم فرهنگ سیاسی، باید نخست به اجزای تشکیل‌دهنده آن که عبارت از «فرهنگ» و «سیاست» است، رجوع و سپس رابطه میان این دو را بررسی کرد. به گونه کلی می‌توان گفت که فرهنگ سیاسی عبارت از شیوه اثرگذاری متقابل بین فرهنگ و سیاست است و جالب این‌جا است که این موضوع در متون اصیل سیاسی رومی‌ها و یونانی‌ها نیز دیده می‌شود. در شکل‌گیری فرهنگ سیاسی یک جامعه، عوامل مختلف از قبیل شرایط تاریخی، نوعیت نظام سیاسی، ساختار اجتماعی، شرایط جغرافیایی، سنت و ارزش‌ها و نظام اقتصادی تأثیر دارند و پس از یک فرایند پیوسته جامعه‌پذیری سیاسی نهادینه می‌شود و از یک نسل به نسل دیگر انتقال می‌یابد. به صورت کلی، فرهنگ سیاسی مربوط به آن قسمتی از فرهنگ جامعه می‌شود که معطوف به طرف سیاست و نظام سیاسی است که بن‌مایه تمایلات و رفتارهای سیاسی مردم را شکل می‌دهد. به صورت عموم، آگاهی افراد در یک جامعه نسبت به نظام سیاسی حاکم و عمل‌کردهای آن، از راه فرایند جامعه‌پذیری سیاسی شکل می‌گیرد.

تعریف فرهنگ سیاسی

تعریف مدرن فرهنگ سیاسی را برای اولین‌بار گابریل آلموند و سیدنی وربا در سال ۱۹۶۳ در کتاب مشترک‌شان با عنوان «فرهنگ مدنی: رویکرد سیاسی و دموکراسی در پنج کشور» ارایه کردند. به صورت عموم، فرهنگ سیاسی را می‌توان چنین تعریف کرد: «مجموعه‌ای از ارزش‌ها، باورها، نگرش‌ها

و جهت‌گیری‌های مردم نسبت به نظام سیاسی خودشان». از دیدگاه آلموند فرهنگ سیاسی عبارت است از: «الگوی ایستارها و سمت‌گیری‌های فردی نسبت به سیاست در میان اعضای یک نظام». سیدنی وربا نیز فرهنگ سیاسی را چنین تعریف می‌کند: «فرهنگ سیاسی از نظام اعتقادی تجربی، نمادهای معنادار و ارزش‌هایی که معرف کیفیت انجام اقدام سیاسی‌اند، تشکیل می‌یابد».

انواع فرهنگ سیاسی

گابریل آلموند و سیدنی وربا در کتاب‌شان به بررسی فرهنگ سیاسی در پنج کشور از جمله امریکا، آلمان، انگلستان، مکزیک و ایتالیا پرداختند و نتیجه‌ای که به دست آمد، نشان داد که کشورهای توسعه‌نیافته (جهان سوم) به دلایل فرهنگی، تاریخی و روانی عقب‌مانده‌اند. آلموند و وربا در تلاش بودند که فرهنگ عمومی را در سطح سیاسی با هم مقایسه کنند. هدف آن‌ها بررسی و روشن ساختن علل دوام دموکراسی در کشورهای غربی و بی‌ثباتی در کشورهای توسعه نیافته بود. آلموند و وربا انواع فرهنگ سیاسی را به سه نوع تقسیم کرده‌اند که آن‌ها را با کمی جزئیات مورد بررسی قرار می‌دهیم.

۱- فرهنگ سیاسی محدود

در جوامعی که انتظار ایجاد تغییر وجود ندارد، یا مردم انتظاری از نظام حاکم ندارند، فرهنگ سیاسی محدود حاکم می‌باشد. در چنین فرهنگ سیاسی‌ای، گرایشات و علاقه افراد به مسایل سیاسی کم است و آن‌ها این احساس را ندارند که بتوانند در تحولات سیاسی موثر باشند. در فرهنگ سیاسی محدود، مردم هیچ نقشی در تصمیمات ملی و کلان کشور ندارند و همیشه تصمیمات در سطح حاکمیت و به صورت یک‌طرفه گرفته و اعمال می‌شود. این نوع فرهنگ سیاسی بر جوامع سنتی و عقب‌مانده یا پادشاهی‌های متمرکز، حاکم است.

۲- فرهنگ سیاسی تبعه

در فرهنگ سیاسی تبعه، افراد از فعالیت‌های گوناگون حکومت از قبیل روند تصمیم‌گیری، پرداخت مالیات و قانون‌گذاری آگاهی دارند و به آن علاقه‌مند و یا

از این فرهنگ‌های سیاسی بر جامعه ما حاکم است.

جامعه افغانستان را از نظر فرهنگ سیاسی می‌توان به

سه‌بخش تقسیم کرد:

الف: فرهنگ سیاسی مشارکتی پس از روی کار آمدن نظام دموکراتیک در سال ۲۰۰۲ حاکم شد که در نتیجه آن فضا برای آموزش، برابری، اشتراک در فرایندهای سیاسی از قبیل انتخابات ریاست جمهوری و انتخابات‌های پارلمانی و شوراهای ولایتی و شکل‌گیری نهادهای دموکراتیک هموار شد. هم‌چنان فرصت برای حضور زنان در عرصه‌های مختلف سیاسی، فرهنگی و اجتماعی مهیا شد. شایان ذکر است که فرهنگ سیاسی مشارکتی فقط بر مراکز ولایات و کلان‌شهرهای افغانستان حاکم است.

ب: فرهنگ سیاسی محدود که یکی از ویژه‌گی‌های بارز فرهنگ سیاسی افغانستان است، بیش‌تر بر مناطقی که از حاکمیت دولت خارج است، حکم‌فرما است. شاید در برخی از این مناطق دولت کم‌وبیش حضور داشته باشد؛ اما قدرت تصمیم‌گیری در دست بزرگان قومی است و یا مردم جهت حل منازعات به ساختار قومی – قبیله‌ای خود رجوع می‌کنند و در چنین فرهنگ سیاسی‌ای از ابزارهایی که جامعه را به سمت فرهنگ سیاسی مشارکتی هدایت می‌کنند، هیچ‌گونه استقبال صورت نمی‌گیرد.

ج: فرهنگ سیاسی تبعه بر مناطقی از افغانستان حاکم است که مخالفان دولت بر آن سلطه کامل دارند. ساختار نظام در این مناطق مبتنی بر ارزش‌های اسلامی است و افراد مکلف به پیروی از آن هستند. در چنین فرهنگ سیاسی‌ای، ساختارهای مدرن وجود ندارند و فضای رشد افراد به شدت محدود است. حضور زنان فقط براساس آموزه‌های شریعت اسلامی تعریف می‌شود و فراتر از آن اجازه هیچ‌گونه فعالیتی را ندارند.

در نتیجه، این‌که چه نوع فرهنگ سیاسی بر افغانستان غالب خواهد شد در هاله‌ای از ابهام است. شرایط حساس سیاسی فعلی، تشدید جنگ، حکومت مرکزی متزلزل و حس توهم پیروزی در میان مخالفان دولت هم‌زمان با خروج نیروهای خارجی، بر پیچیده‌گی وضعیت می‌افزاید. اما آنچه مسلم است، این است که فرهنگ سیاسی مشارکتی و فرهنگ سیاسی تبعه از بالا بر مردم افغانستان اعمال شده است و مردم افغانستان در انتخاب آن چندان نقشی نداشته‌اند.

و چگونه‌گی رویکرد طالبان با القاعده و داعش را از جمله دشواری‌های مذاکرات می‌داند و توافق حکومت و طالب را به لویه‌جرگه واگذار و ادغام طالبان را در تمامی سطوح دولت از چالش‌های بعد از روند مذاکرات عنوان می‌کند؛ اما به نظر می‌رسد که او ظرافت‌های وضعیت کنونی کشور را درک کرده، ولی نیاز است تا موضوعات متذکره در چارچوب یک اجماع سیاسی در میان همه گروه‌های سیاسی معنا پیدا کند.

نگرانی‌های متعددی در مقاله آقای غنی بازتاب یافته است که همانا مسیر آینده و دست‌یابی مردم به صلح عادلانه و پایدار است که از دید رییس‌جمهور در وضعیت ایده‌آل، نیز آسان نخواهد بود. فرار مغزها و نخبه‌ها از کشور، بی‌نظمی در پروسه انتقال قدرت و یا ادغام احتمالی مخالفان و خطرات سیاسی داخلی از دیگر مواردی است که رییس‌جمهور را نگران ساخته است.

این یک رسالت تاریخی و ملی است که تجربه خلای قدرت در افغانستان نباید یک‌بار دیگر تکرار شود و نهاد دولت فروپاشد. تمامی جوانب ذی‌دخل باید بدانند که به وجود آمدن خلای قدرت به نفع هیچ طرفی نخواهد بود و مردم افغانستان هم‌چنان قربانی توطیه و دسیسه‌های داخلی و بیرونی خواهند شد.

در اخیر، آن‌چنانی که رییس‌جمهور غنی مدعی است، جنگ طالبان از این پس، جنگ برای تصاحب قدرت خواهد بود و نباید قدرت را بدون مکانیسم‌های قانونی و درنظرداشت ارزش‌های دموکراتیک به کسی / گروهی واگذار کرد. دفاع از حکومت کنونی به مفهوم دفاع از ساختار دولت و ارزش‌های نظام مردم‌سالار است. بنابراین، باید گفت که برای اجتناب از تجربه جنگ‌های داخلی و آنچه در دهه نود اتفاق افتاد، مکانیسم انتقال قدرت که در قانون اساسی پیش‌بینی شده است، نباید قابل چانه‌زنی باشد. بی‌ثباتی و جنگ در افغانستان تأثیرات مستقیمی روی وضعیت منطقه و جهان برجای می‌گذارد و خلای قدرت می‌تواند سبب تشدید بحران در جغرافیای افغانستان شود که بدون شک هیچ کشوری از آن سود نخواهد برد.

سرپرستی در ادارات سبب گسترش فساد شده است

خلیل رسولی

از سوی سرپرستان رهبری می‌شد، کاهش یافت؛ اما تقاعد، استعفا و تبدیل افراد، سبب معضل سرپرستی شده است. به گفته او، تقرر مسوولان در شماری از نهادهای حکومتی مانند ریاست شهرداری، از سوی کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی طی مراحل نمی‌شود، اما از میان بست‌های سرپرست در هرات، تنها چهار بست به اعلان نرفته و شش بست دیگر به اعلان رفته و در حال طی مراحل است.

در همین حال، شماری از فعالان مدنی هرات، در صحبت با روزنامه ۸ صبح ادعا دارند که در بست ریاست خدمات تخنیک و سکتوری مقام ولایت هرات که از چند سال به این سو از سوی سرپرست اداره می‌شود، فردی به عنوان رییس مقرر شده، اما مکتوب تقرر او از ماه حمل سال روان خورشیدی تاکنون در اداره محلی طی مراحل نشده است. روزنامه ۸ صبح خواست در مورد این ادعا دیدگاه اداره محلی هرات را نیز با خود داشته باشد، اما سخنگوی والی هرات حاضر نشد در این مورد چیزی بگوید. او تأکید کرد که برای ابراز نظر در این مورد، باید با شخص والی مشورت کند.

در حال حاضر، وزارت‌های دفاع، داخله، مالیه، صحت عامه، معارف، اطلاعات و فرهنگ، امور زنان و لوی‌سارنوالی کشور از سوی سرپرستان اداره می‌شوند و برکناری برخی وزیران از سوی رییس جمهور که از مجلس نماینده‌گان رأی اعتماد گرفته بودند، واکنش‌های زیادی به دنبال داشت.

در هرات بیش از ۷۵ ریاست و آمریت وجود دارد، اما به روایت برخی فعالان مدنی، ۱۴ ریاست و یک بست آمریت از سوی سرپرستان اداره می‌شوند؛ مسأله‌ای که از دید کنشگران مدنی، سبب ناکارآمدی نهادهای دولتی و گسترش فساد اداری شده است.

به دنبال تداوم کار سرپرستان در نهادهای حکومتی محلی هرات، شماری از فعالان مدنی و سیاسی با حضور در نشست خبری، از تداوم فرهنگ سرپرستی در نهادهای حکومتی محلی این ولایت ابراز نگرانی کرده و ترویج فرهنگ سرپرستی را سبب گسترش فساد و سکتگی در روند کار ادارات دولتی عنوان می‌کنند.

از دید آنان، زدوبندها میان برخی مقام‌های ارشد حکومتی در مرکز کشور و نهادهای محلی در ولایت‌ها، سبب گسترش فرهنگ سرپرستی و تداوم کار سرپرستان در نهادهای محلی هرات گشته و حکومت باید به این فرهنگ هرچه زودتر پایان دهد.

این شمار از فعالان مدنی تأکید دارند که ۱۵ نهاد محلی در هرات از سوی سرپرستان اداره می‌شوند. شماری از فعالان سیاسی نیز پافشاری می‌کنند که بست‌های حکومتی باید از طریق رقابت آزاد پُر شود و تداوم کار سرپرستان در نهادهای حکومتی «شرم‌آور» است.

کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی در هرات تأکید دارد که بربنای دستور رییس جمهور، این کمیسیون در کابل از تمامی نهادهای دولتی مرکزی و محلی خواسته است که برای پایان دادن به مسأله سرپرستی اقدام کنند.

تعیینات سیاسی و دخالت زورمندان در مسایل امنیته؛

قتل‌های هدف‌مند مردم پروان و کاپیسا را نگران کرده است

شایق قاسمی

باشنده‌گان و فعالان مدنی ولایت پروان از قتل‌های هدف‌مند و افزایش ناامنی در این ولایت شکایت کرده و می‌گویند که از چندی به این سو این ولایت‌ها بیش از هر زمان دیگر ناامن شده و این امر نگرانی آنان را برانگیخته است. به گفته آن‌ها، تعیینات در نهادهای امنیتی در این ولایت‌ها سیاسی شده و همین موضوع سبب شده که نهادهای امنیتی به گونه مستقل نتوانند به وظایف‌شان رسیده‌گی کنند.

شفیع مشفق، رییس بورد نهادهای جامعه مدنی ولایت پروان، در گفت‌وگو با روزنامه ۸ صبح افزایش ناامنی در ولایت پروان را یکی از چالش‌های جدی عنوان می‌کند. مشفق تصریح می‌کند که ناامنی در پروان به دو بخش سیاسی و جنایی تقسیم شده که هر دو به معضله‌های جدی برای مردم و نهادهای جامعه مدنی بدل شده است. رییس بورد نهادهای جامعه مدنی پروان افزود که هرچند در گذشته باج‌گیری وجود داشت و شماری از باندها از تاجران و سرمایه‌گذاران باج‌گیری می‌کردند، اما اکنون اختطاف تاجران و قتل‌های سیاسی به گونه بی‌پیشینه افزایش یافته است و زنده‌گی باشنده‌گان این ولایت را تهدید می‌کند.

او افزایش ناامنی و قتل‌های سیاسی در پروان را به رهایی بیش از پنج هزار زندانی گروه طالبان در کشور نسبت می‌دهد و تأکید می‌کند که بیش‌تر این زندانیان در قتل‌های هدف‌مند سیاسی دست دارند و پس از رهایی به چنین جرایمی دست می‌زنند. آقای مشفق افزود: «متأسفانه قتل‌های سیاسی و جنایی در پروان به گونه بی‌پیشینه‌ای افزایش پیدا کرده و این موضوع بیش‌تر به این برمی‌گردد که طالبان پس از رهایی زندانیان‌شان برای‌شان باز شده است».

از سوی دیگر او کمبود نیروهای پولیس در این ولایت را یکی از چالش‌های دیگر عنوان کرد و گفت که تشکیلات

پولیس در ولایت پروان نسبت به بسیاری از ولایت‌های هم‌جوار کم است.

تعیینات سیاسی

هم‌چنان شماری از نهادهای جامعه مدنی در این ولایت تعیینات سیاسی و دخالت شماری از اعضای مجلس نماینده‌گان در امور نهادهای امنیتی را یکی از مشکلات جدی عنوان می‌کنند و می‌گویند که پروان از لحاظ دخالت و نفوس شماری از سیاسیون زیر تأثیر قرار گرفته و این موضوع سبب شده است که پولیس و دیگر نیروهای امنیتی نتوانند به گونه درست در امور امنیتی این ولایت تصمیم بگیرند.

رامش شمال، رییس شورای جوانان «شمالی بزرگ»، به روزنامه ۸ صبح گفت که بیش‌تر افراد مسلح غیرمسوول در پروان از سوی سیاسیون و نماینده‌گان مردم در مجلس حمایت می‌شوند. از سوی دیگر به گفته او، این شمار افراد در تعیینات مسوولان نهادهای امنیتی پروان دست بالا دارند و همین موضوع سبب شده است که نهادهای امنیتی در امر تأمین امنیت شهروندان پروان کوتاهی کنند. رامش شمال می‌گوید که آنان در یک سروی از شهروندان پروان دریافته‌اند که بسیاری از مسوولان امنیتی این ولایت از راه‌های سیاسی گماشته می‌شوند و این تعیینات از سوی کسانی صورت می‌گیرد که افراد مسلح غیرمسوول دارند و مردم را با افرادشان آذیت می‌کنند. او افزود: «وقتی جرم انجام می‌شود، همان مسوول که آمر حوزه یا مسوول امنیتی را تعیین کرده است، با مسوولان امنیتی تماس گرفته و سبب رهایی مجرم می‌شود و این یکی از مشکلاتی است که همواره در پروان وجود داشته است».

حضور فعال و گسترده طالبان در شماری از مناطق پروان

رییس بورد نهادهای جامعه مدنی پروان و رییس شورای جوانان شمالی بزرگ حضور فعال شماری از افراد وابسته به گروه طالبان در شماری از مناطق این ولایت را یکی

خاصی از سوی سرپرستان اداره می‌شوند و پیش‌برد کار نهادهای حکومت محلی هرات از سوی سرپرستان، برای کنشگران مدنی قابل پذیرش نیست. به گفته او، برخی افراد با پرداخت پول و ارتباطات شخصی و بدون داشتن تخصص در نهادهای حکومتی، به عنوان سرپرست گماشته می‌شوند و تداوم کار آنان افزون بر سکتگی در روند کاری نهادهای دولتی، عامل گسترش فساد اداری شده است.

امرالته نصرت، از فعالان سیاسی هرات، تداوم کار سرپرستان در نهادهای دولتی را «شرم‌آور» عنوان کرده و پافشاری دارد که «افراد ناکار» در برخی نهادهای حکومتی به عنوان سرپرست گماشته شده‌اند و آن‌ها هیچ‌گونه تعهدی برای جواب‌گویی به مردم و حکومت ندارند.

وی افزود که سرپرستان به مدت کوتاهی در برخی نهادهای حکومتی فعالیت می‌کنند و در جریان یک ماه برخی سرپرستان برکنار و افراد دیگر باز هم به عنوان سرپرست در نهادهای دولتی گماشته می‌شوند و برخی ولسوالی‌ها نیز از سوی سرپرستان اداره می‌شوند.

فعالان مدنی و سیاسی در هرات از مردم می‌خواهند که برای پایان دادن به فرهنگ سرپرستی، دادخواهی کنند تا حکومت برای برچیدن این معضل در هرات دست به کار شود و مشکلات ناشی از تداوم کار سرپرستان را از میان بردارد.

از جانب دیگر، مقام‌ها در کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی هرات می‌گویند که براساس دستور رییس جمهور از دو سال پیش «روند ختم برنامه سرپرستی» از سوی کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی در مرکز کشور آغاز شده است.

زلمی مال‌یار، رییس کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی در هرات، به روزنامه ۸ صبح می‌گوید که بربنای دستور مقام‌های مرکزی، روند ختم سرپرستی در بست‌های عالی‌رتبه دولتی آغاز شد و تعداد ریاست‌هایی که

دیگر از چالش‌های امنیتی در این ولایت می‌دانند. به گفته آن‌ها، با رهایی زندانیان طالبان این صف بیش‌تر تقویت شده و افراد طالبان در این مناطق نیروهای دولتی را هدف قرار می‌دهند.

رامش شمال تصریح کرد که حتا در بسیاری مواقع افراد وابسته به گروه طالبان نیز از سوی نماینده‌گان مردم در پارلمان و قوماندانان زورمند حمایت می‌شوند تا بقای خود را در ساحه زیر نفوذشان حفظ کنند. به گفته او، افراد مسلح غیرمسوول و حتا افراد وابسته به گروه طالبان از سوی سیاسیون، فرماندهان جهادی و نماینده‌های مردم پروان در مجلس نماینده‌گان حمایت می‌شوند.

شکست گروه طالبان در جبهات و افزایش قتل‌های هدف‌مند در ولایت

با آن‌که نهادهای جامعه مدنی و باشنده‌گان پروان ضعف و دخالت زورمندان در کارهای نهادهای امنیتی را از دلایل افزایش قتل‌های سیاسی، تروهای هدف‌مند و افزایش اختطاف بازرگانان در این ولایت عنوان می‌کنند، اما فرمانده پولیس پروان می‌گوید که طالبان به دلیل شکست در جبهات جنگ، به قتل‌های هدف‌مند و حتا اختطاف تاجران روی آورده‌اند.

عبدالرووف ارزگانی، فرمانده پولیس پروان، گفت که تلاش گروه طالبان ناکام شده است و به دلیل این‌که آن‌ها میان مردم و نهادهای دولتی فاصله ایجاد کنند، به «حملات و کارهای بزدلانه» روی آورده‌اند که در این کارشان نیز «ناکام خواهد شد». او افزود: «دشمن بزدل است. دشمن ترسو است. ما مجال هیچ کار و فعالیت تخریبی را برای‌شان نخواهیم داد. آنان حتا با چادری در مساجد و مکان‌های عامه دست به حملات بزدلانه زدند».

مردم نگران‌اند

پولیس ولایت کاپیسا می‌گوید که تنها از ماه حمل تاکنون بیش از ۴۳ تن را در این ولایت بازداشت کرده‌اند که در قتل‌های هدف‌مند، دزدی‌های مسلحانه، تجاوز

جنسی، پرتاب بم دستی به منازل مسکونی و باج‌گیری مردم دست داشته‌اند. شایق شورش، سخنگوی فرماندهی پولیس کاپیسا، گفت که پولیس مبارزه با جرایم جنایی همیشه برای امنیت مردم تلاش کرده و به همین دلیل این تعداد از افراد به اتهام جرایم مختلف در این ولایت بازداشت شده‌اند.

نهادهای جامعه مدنی در این ولایت اما معتقدند که گراف ناامنی در این ولایت بیش‌تر است و این بازداشت‌ها دست‌آورد ملموسی شمرده نمی‌شود. حشمت اسحاق‌زاده، رییس بورد نهادهای جامعه مدنی کاپیسا، گفت که گراف جرایم و ناامنی این ولایت نسبت به هر زمان دیگر افزایش یافته و باشنده‌گان این ولایت در این مورد نگران‌اند.

اسحاق‌زاده با ستایش از دست‌آوردهای پولیس در این ولایت گفت که این دست‌آورها هیچ تأثیری بر امنیت مردم در این ولایت نداشته است و حضور افراد مسلح غیرمسوول و قتل‌های هدف‌مند هم‌چنان شهروندان این ولایت را تهدید می‌کند. او گفت: «افراد ملکی و نیروهای دولتی در این ولایت مصونیت ندارند. نیروهای امنیتی باید بیش‌تر از هر زمان دیگر تلاش کنند و گراف ناامنی را پایین بیاورند».

دخالت زورمندان در کارهای نهادهای امنیتی

در همین حال مردم کاپیسا نیز از دخالت سیاسیون و زورمندان در کارهای نهادهای امنیتی این ولایت رنج می‌برند. رییس بورد نهادهای جامعه مدنی کاپیسا گفت که زورمندان در نهادهای امنیتی این ولایت دست بالا دارند و این موضوع در این ولایت سبب شده است که نهادهای امنیتی به گونه مستقل به وظایف‌شان رسیده‌گی نتوانند. حشمت‌الله اسحاق‌زاده قاچاق سلاح و تجهیزات نظامی در این ولایت را از مشکلات دیگر عنوان کرد و گفت که این چالش هم‌چنان سبب شده است که گراف ناامنی در کاپیسا افزایش یابد.

باشنده‌گان و نهادهای جامعه مدنی در ولایت‌های پروان و کاپیسا در حالی از افزایش ناامنی و قتل‌های هدف‌مند در این ولایت‌های شکایت و ابراز نگرانی می‌کنند که هم اکنون در بیش‌تر ولایت‌های کشور و به ویژه پاپتخت، این جرایم به عنوان یک چالش بزرگ و جدی برای شهروندان به شمار می‌رود. این در حالی است که مقام‌های حکومتی آن را همواره یکی از تکتیک‌های تازه گروه طالبان برای تضعیف نظام و ایجاد فاصله میان دولت و مردم می‌دانند.

دبیر بخش ویدیو: خیرنگاران:

ویراستاران: صفحہ آرای: پذیرش اعلان: نشانی پستی: نشانی دفتر کابل:

محمدنصیر کاوشگر
عبدالاحمد حسینی، محمدحسین نیک‌خواه، خلیل رسولی، شکبیا سعیدی، الیاس طاهری، احمدشاه شاداب، حفیظ علی خیل، توفان عمری، شایق قاسمی، بهروز خاوری
علی نظری، اسحق علی احساس
رضا مرادی
Shaparsepehr@gmail.com ۰۷۸۸۷۸۷۹۹ - ۰۷۰۰۱۷۵۵۱۰
صندوق پستی ۰۳۸-۰۲۵، پسته‌خانه مرکزی، کابل، افغانستان
تایمینی، کابل، افغانستان
۸ صبح نوشته‌ها را ویرایش می‌کند. سرمقاله بازتاب‌دهنده‌ی دیدگاه ۸ صبح است. سایر دیدگاه‌های مطرح‌شده در مقاله‌ها، به نویسندگان آن برمی‌گردد.

۸ صبح
روایت دیروز، آئینه امروز، نوید فردا

صاحب امتیاز: منجر سهیل
مدیرمسوول: مجیب مهرداد
سرمدیر: خلیل اسیر
دبیر گزارش‌ها: حبیب بهش
دبیر بخش خبر: علی‌شاه حقمیل
دبیر بخش صلح: آسیه حمزه‌ای
دبیر رسانه‌های اجتماعی: نورعلی فرحت

Publisher: Sanjar Sohail, sanjarsohail@yahoo.com

Editor-in-Chief: Mujib Mehrdad mujib_mehrdad@yahoo.com

Facebook.com/8am.af
Youtube.com/Hashtesubhdaily
Twitter.com/@Hashtesubhdaily
instagram.com/8am.af_official
www.8am.af

حساب جاری زنان
 عزیز بانک مسرت دارد که حساب جاری زنان را به شما معرفی می کند که محصولی اختصاصی برای جامعه محترم و شریف زنان افغانستان میباشد. محصول مذکور حساب جاری به پول مروجی افغانی و دالر امریکایی و دارای هزینه تخفیف در کارتهای ماشین های خود پرداز صرافتی و ماستر دیت کارت ها و همچنان خدمات رایگان پیام کوتاه و بدون هزینه نگهداشت حساب میباشد. این حساب با حد اقل 500 افغانی و 50 دالر امریکایی افتتاح میگردد که نازلترین نرخ برای بانکداری بتواند میباشد.

عزیزی بانک
Azizi Bank
WOMEN'S CURRENT ACCOUNT

www.azizibank.af 1515

جزئیات تازه از عملیات کشتن قاسم سلیمانی

مانور بسته شده بود، اما سه واحد تک تیراندازان «دلنا فورس» در فواصل ۵۰۰ تا ۸۰۰ متری این بخش مستقر شده بودند. ماموران واحد ضد تروریستی اقلیم کردستان نیز در لباس کارکنان میدان هوایی، هواپیمای حامل سلیمانی و همراهانش را هدایت کرده و تخلیه بار را انجام داده اند. سلیمانی و همراهانش سپس با دو موتر، میدان هوایی را ترک کرده اند و موشک های هلی فایر طبق طرح از پیش تعیین شده، آن ها را هدف گرفته اند. یاهو نیوز نوشته که عکس برداری و جمع آوری نمونه DNA کشته گان نیز برعهده یک مامور اقلیم کردستان بوده که لباس پولیس بغداد را به تن داشته و پس از انجام ماموریت، از محل فرار کرده است. منابع یاهو نیوز گفته اند که نحوه انجام نقشه به طور مستقیم در «اتاق عملیات» کاخ سفید دنبال می شد. وزیر خارجه، وزیر دفاع و فرمانده ستاد ارتش آمریکا نیز از ساختمان پنتاگون، شاهد اجرای عملیات بودند. ترمپ نیز که در تعطیلات سال نو بود، به طور صوتی در جریان جزئیات حمله قرار می گرفت. هنوز هیچ یک از مقام های ایران به گزارش یاهو نیوز واکنشی نشان نداده اند.

گزارشی مبتنی بر مصاحبه با ۱۵ مقام امریکایی جزئیات تازه ای از نحوه کشتن قاسم سلیمانی را برملا می کند. عملیات با همکاری نیروی ضد تروریست اقلیم کردستان، تک تیراندازان دلنا فورس آمریکا و نیروهای اطلاعاتی اسرائیل پیش رفته است. دوپچه وله به نقل از وبسایت «یاهو نیوز» گزارشی تفصیلی از چندوچون عملیات کشتن قاسم سلیمانی و ابومهدی مهندس را با استناد به گفته های ۱۵ مقام فعلی و سابق امریکایی منتشر کرده که همکاری نیروهای اطلاعاتی اسرائیل و اقلیم کردستان با نیروهای زنده امریکایی را نشان می دهد. در این عملیات که سوم جنوری ۲۰۲۰ انجام شد، تک تیراندازان نیروی دلنا فورس و سه پهپاد مجهز به موشک های هلی فایر در راس کار بودند. در گزارش آمده که واحدهای اطلاعاتی اسرائیل از ساعت ها قبل، تردد و تلفن همراه سلیمانی را کنترل می کردند. فرمانده سابق سپاه قدس، شش ساعت قبل از عملیات، سه مرتبه موبایلش را عوض کرده بود، اما اسرائیلی ها او را رهگیری می کردند و اطلاعات لازم را به امریکایی ها می دادند. یاهو نیوز نوشته که در شب عملیات، قسمت هایی از جنوب شرقی میدان هوایی بغداد به بهانه برگزاری

بازگشت تدریجی زنده گی عادی به کشورهای اروپایی

کاهش آمار ابتلا و مرگ و گسترش واکسیناسیون، با رفع محدودیت های اجتماعی و مقررات قرنطین در کشورهای اروپایی همراه شده است. بهبود یافته گان و واکسین زده ها در آلمان حق دید و بازدید و تردد آزادانه تر را خواهند داشت. به گزارش دوپچه وله، از اولین ساعت بامداد یکشنبه (۹ می/۱۹ ژوئن) کلیه افراد واکسین شده یا بهبود یافته از کرونا در آلمان، آزادی های بیشتری برای تماس و تردد دارند. این گروه برای خرید کردن، رفتن به رستوران یا آرایشگاه، مهمانی و ملاقات با دوستان و خانواده، محدودیت های به مراتب کمتری خواهند داشت. ممنوعیت تردد در فاصله ۹۰۰ شب تا ۵:۰۰ صبح شامل آن ها نمی شود. وزیر بهداشت آلمان ابراز خوش بینی کرده که به زودی سفر و تعطیلات تابستانی و ساحلی در سطح اروپا، حتا بدون واکسیناسیون امکان پذیر شود. ینس اشپان در گفتگو با روزنامه «زاینیشه پست» این خوش بینی را با استناد به آمارهای کاهشی پاندمی و فرآیند واکسیناسیون بیان کرد و گفت خودش در حال برنامه ریزی برای تعطیلات است. ایتالیا هم در صدد تسهیلات سفر در سطح اروپا است و اعلام کرده که از میانه ماه می، مقررات قرنطین برای مسافران کشورهای اروپایی از جمله گردشگران انگلیسی و اسرائیلی را اعمال نمی کند. لوییجی دی مایو، وزیر خارجه ایتالیا، گفته است که از ماه جون مسافران امریکایی نیز می توانند با آزمایش منفی کرونا یا برگه واکسیناسیون وارد این کشور شوند. مقررات سراسری کرونایی در اسپانیا نیز تعدیل شده است. از یکشنبه، سفرهای بین شهری در بسیاری ولایت ها آزاد خواهد بود و رفت و آمد شبانه در داخل شهرها نیز طبق ضوابطی تسهیل می شود. دولت اسپانیا از اکتبر ۲۰۲۰ و با گسترش آمار بیماری و مرگ، وضعیت اضطراری سراسری برقرار کرده بود. در بلژیک هم پس از هفت ماه محدودیت سخت گیرانه، می کدها و رستوران هایی که تراس یا باغچه دارند، بازگشایی شده اند. این کشور در سال گذشته یکی از بدترین امواج پاندمی در اروپا را تجربه کرد و دو مرتبه قرنطین سراسری را پشت سر گذاشت. حالا با کاهش نرخ ابتلا و گسترش واکسیناسیون، اجتماع در فضای باز آزاد شده، اما از ساعت ۱۲:۰۰ شب تا ۵:۰۰ صبح، بیش از سه نفر اجازه ندارند دور یک میز باشند. یونان نیز به تدریج آماده میزبانی از گردشگران می شود. از روز شنبه، شنا و آفتاب گرفتن در سواحل خصوصی مجاز است و فعالیت رستوران ها و کافه هایی که امکان پذیرایی در فضای باز دارند، نیز شروع شده است. موزیمها و تیاترها قرار است یک هفته درهای خود را باز کنند. سینماهایی هم که تراس دارند، از ۲۱ می کار خود را از سر خواهند گرفت.

بقایای موشک چینی لانگ مارچ در اقیانوس هند سقوط کرد

به گزارش یورونیوز، بقایای موشک «لانگ مارچ ۵ بی» چین که ۱۱ روز پیش به فضا پرتاب شده بود، بامداد یکشنبه در آب های اقیانوس هند در منطقه ای نزدیک به جنوب مالدیو سقوط کرد. در روزهای گذشته و با توجه به این که بقایای ۱۸ تنی موشک حامل نخستین قطعات ایستگاه فضایی چین بدون هدایت از مدار به زمین باز می گشت، گمانه زنی ها درباره مکان سقوط و احتمال بر جا گذاشتن خسارات ناشی از آن، بالا گرفته بود. به گزارش آژانس فضایی چین طبقه اول این موشک بامداد یکشنبه ساعت ۱۰:۲۴ به وقت پکن وارد جو زمین شد. به گفته این نهاد، قسمت اعظم موشک لانگ مارچ ۵ بی در زمان ورود به جو، از بین رفت. مقام های چینی مکانی در نزدیکی مالدیو در اقیانوس هند را محل سقوط بقایای این موشک اعلام کردند. با وجود این که چین احتمال سقوط بقایای موشک در خشکی و برجای گذاشتن خسارت و تلفات احتمالی را بسیار ضعیف توصیف کرده بود، پنتاگون اعلام کرد که چین احتیاط لازم برای ارسال یک موشک به فضا را به عمل نیآورده است. در سال ۲۰۲۰ بقایای یک موشک دیگر لانگ مارچ چین در کشور ساحل عاج سقوط کرد و خساراتی برجای گذاشت.

اعتراضات در اورشلیم؛ ۹۰ فلسطینی زخمی شدند

عالی اسرائیل مبنی بر تخلیه خانه های فلسطینیان در محله «شیخ جراح» است. اسرائیل این ناحیه را که در جنگ شش روزه اشغال شد، جزو قلمرو خود می شناسد و یهودیان این کشور ادعا کرده اند که خانه های مسکونی فلسطینی ها به آن ها تعلق دارد. عصر شنبه یک موشک دیگر از نوار غزه به مرز اسرائیل شلیک شد. نیروی هوایی اسرائیل نیز اعلام کرد که در حمله ای تازه، یک پست نظامی حماس را منهدم کرده است.

پلاستیکی جواب معترضان را داد. هم زمان، زدوخوردهای مشابهی در شرق اورشلیم (بیت المقدس) روی داد. جوانان فلسطینی موانع امنیتی ماموران را تخریب کرده و به سوی آن ها سنگ انداختند. پولیس نیز گاز اشک آور و گلوله های پلاستیکی شلیک کرد. در تنش گسترده روز جمعه که آخرین جمعه ماه رمضان بود، حداقل ۲۰۰ فلسطینی معترض زخمی شدند. علت دور تازه اعتراضات در اورشلیم، حکم دادگاه

درگیری شدید در اطراف مسجد الاقصی بین معترضان فلسطینی و پولیس اسرائیل، دست کم ۹۰ زخمی برجا گذاشت. ماموران به سوی تظاهرکننده گان گاز اشک آور، مرمی پلاستیکی و نارنجک بی حس کنندنده پرتاب کردند. به گزارش دوپچه وله، تنش ها در اطراف مسجد الاقصی از شامگاه شنبه (هشتم می) ادامه یافت و پولیس در برابر تظاهرکننده گان فلسطینی به خشونت متوسل شد. پولیس اسرائیل در روزهای گذشته، بخش قدیمی اورشلیم (بیت المقدس) و راه های منتهی به مسجد الاقصی را مسدود کرده است؛ امری که به تشدید خشم ناشی از حکم تخلیه خانه های فلسطینیان در محله شیخ جراح منجر شده است. هلال احمر فلسطین می گوید که حداقل ۹۰ نفر زخمی شده اند. پولیس اسرائیل نیز از جراحت یکی از ماموران خبر می دهد. روزنامه «هاآرتص» می نویسد که درگیری بعد از نماز شب شروع شد. تظاهرکننده گان به سوی ماموران سنگ و بطری پرتاب کردند و پولیس با گاز اشک آور، نارنجک بی حس کنندنده و مرمی های

